BIBLIOTECA CENTRALA A „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

ANUL 1. No. 20

6 pagini 3 lei

Marți 16 Martie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA ȘI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 505, 6 luni „ 250, 3 luni „ 120

Ascultați cuvântul lui A. C. Cuza

Recitesc acum cuvântul grav pe care A. C. Cuza l-a strigat țării prin coloanele acestui ziar, iar glasul scump, de atâtea ori auzit, are par'că astăzi o resonanță mai vie ca și când ar trebui să pună concluzia definitivă unei jumătăți de veac de frământări și de lupte. Iau una, câte una propozițiile lapidare ale entuziastului vizionar — fiindcă acest om urias de stâncă și de granit s'a consacrat intr'o tinerețe eternă — dar nicăeri nu cred să găsesc accentul eftin al omului de partid, și nicăieri deopotrivă atâta suflet n'a incălzit vreodată mai mult adevăr. Chiar anticipările adeseori indrăznețe care se fac — dar de cât idealism și de câtă noblețe — mie imi apar casicum ar inchide in ele un sigur verdict al istoriei, când cel care le spune este A. C. Cuza, adică omul care timp de patru decenii n'a' făcut până azi decât să lucreze pasionat, peste indiferența oamenilor și pe deasupra timpului chiar, aproape toate destinele noastre. A. C. Cuza n'a isbutit niciodată să mintă — probabil că nu i-a plăcut! — și nici nu știu dacă s'a înșelat vreodată... Cuvântul pe care el il rostește, capătă astfel totdeauna accentul sigur al unui adevăr virtual — mai simplu spus, cuvântul lui de azi exprimă cu necesitate aproape adevărul de mâine. Cu acest sentiment trebue să ne apropiem de el, să-l privim, să-l pricepem... Am risca altfel să lăsăm isvorul viu să treacă pe sub ochii nostri — ametiți numai de o licărire pe care n'am priceput-o destul.

Niciodată, intr'adevăr, eu nu il ascult pe A. C. Cuza, niciodată nu pot să-l aud vorbind, fără să evoc gloriosul inceput al unui om care s'ar putea spune că s'a plimbat singur prin țară, dând tot, fără să ceară nimic, bătând la poarta fiecărui Român, de unde apoi se ducea grăbit, — dar lăsând totdeauna in urma lui incandescente vibrații de gând care abia acum, destul de târziu, trebuiau in sfârșit să ne convingă pe toți... Fiindcă e bine să ne amintim astăzi că adepții lui A. C. Cuza, fanaticii lui, n'au fost totdeauna atâta de numeroși! Văd pe omul acesta singur — nu sunt nici douăzeci de ani de atunci! — singur pe o estradă, așa cum imi place mie mai mult, aplaudat abia de câteva prietenii efemere, răsfățat insă, e drept, de simpatia populară care poate și-l apropia prin instinct, — dar mai ales asvârlit la periferia vieții publice, absolut proscris, de toată plebea guvernantă a bietei... «democrații române» care n'a priceput niciodată nimic! Prin aceste ziduri de masivă indiferență, de opacă rezistență, de ostilitate permanentă, A. C. Cuza și-a tăiat un drum larg cât un destin și pe care nimeni n'a mers mai inalt și mai drept decât el.

Astăzi, slavă Domnului, el are prieteni destui, — și eu aș indrăzni chiar să spun că am inceput să număr cam mulți... Ce importă! Marii prieteni ai lui A. C. Cuza, și cei mai interesanți, nu sunt poate deloc, sau prea puțin, aceia cari-l aclamă astăzi la ultima oră — și pe cei mai mulți, — eu il văd chiar dincolo de registrele partidului, risipiți pe toată țara, strânși numai de fiorul unanim unde credința fanatică se unește astăzi cu adorarea unui om care n'a greșit niciodată.

«Partidul» lui A. C. Cuza este astfel țara toată, conștientă, țara reală, o țară de renaștere aproape și care astăzi, indiscutabil, vrea imperios la guvern, chiar pe omul acesta care, in ce-l privește, n'a dorit niciodată guvernul... Splendid paradox al unui drum in care niciun zig-zag n'a venit să strâmbe linia dreaptă a unei incomparabile vieți!

Și deaceea interviewul lui A. C. Cuza apărut deunăzi aici, indicând un steag aprins, de largă iubire, peste luptele noastre de azi, a revoluționat conștiințele românești aducând in febra colectivă accentul unor definitive lozinci. Până astăzi cluburile n'au incetat să-l discute, iar lumea politică, lumea partidelor stă surprinsă, interzisă ca inaintea unui miracol nelămurit.

Ce-a spus A. C. Cuza, intr'un cuvânt?

Mai intâi, singura soluție posibilă: «eliminarea jidanilor», expedierea lor, pachet, intr'o țară care nu ne privește.

Dar poate fi intr'adevăr un desiderat mai urgent al unui neam pe care l-au asfixiat paraziții?

Ce a adăugat el, in concluzie? «Proporționalitatea» inadmisibilă, acel «numerus proportionalis» care nu poate fi decât numerus nullus.

Noi avem multă stimă, ținem mult la d. Vaida, la romantica vieței lui, — dar dacă am sta să scrutăm toate conștiințele mai adânc, sunt sigur că acolo am găsi acordul, sunt sigur că niciun român n'ar accepta să-și impartă țara «porporțional», cu invazia galițiană care s'a făcut stăpână la noi.

In sfârșit, ultima lozincă: NAȚIONALIȘTI DIN TOATE UNGHIURILE ȚARII, UNIȚI-VA!

E un cuvânt care dă fiori... Aș vrea să termin cu el. Nu se mai poate adăuga nimic. Ascultați cuvântul lui A. C. Cuza! E singurul indemn al ceasului ăsta...

TOMA VLA -SCU

O perspectivă de sus, asupra mansoleului dela Bucureștii-Noui

PAINE ȘI PARAGRAFE

De multă vreme funcționarii publici ai țării cer guvernelor două lucruri: dreptate și pâine.

Le cer dreptate in răsplătirea meritelor și in sancționarea nevredniciilor. Le cer pâine in forma unor salarii suficiente pentru a le ingădui o viață omenească și demnă.

Pe vremuri, la 1927, prin legea de armonizare a salariilor, funcționarii căpătaseră și una și alta.

Salariile deveneau echitabile, fiindcă erau stabilite după norme obiective, intr'un ansamblu logic și coordonat. Numărul funcționarilor se reducea prin oprirea timp de cinci ani a nouilor angajări. In acelaș timp, *toate salariile erau sporite considerabil, in raport cu scumpetea vieței.* Se realiza astfel idealul unui corp de funcționari restrâns, dar de bună calitate și bine plătit. Azi in loc de toate acestea, funcționarii primesc... un nou Statut. Ei cer dreptate și li se dă literatură; ei cer pâine și li se dau paragrafe.

Vestitor

Lichidarea tripoului politic

Incontestabil că așa numitul partid național-țărănesc — *simplă firmă de tripou politic sub care nu figurează absolut nimic național și cu atât mai puțin țărănesc* — este in momentul de față cea mai odioasă injghebare de coțcari și de ariviști din România.

Ura și disprețul acesta, exprimate cu atâta spontană unanimitate de toți acei ce simt și cugetă românește, trebuie să aibă o explicație mai profundă decât acea indicată de simplele aparențe. Pentru că din nefericire, de ariviști și de coțcari sunt pline toate partidele, fără ca pentru aceasta vreunul din ele să fi mobilizat atâta ură, să fi provocat atâtea justificate animozități. Ceea ce inseamnă că in cazul special al național-țărăniștilor, au intrat in joc reflexele esențiale ale instinctului de conservare națională: inseamnă că spiritul popular a sfârșit prin a presimți un regisorat diabolic, in dosul decorurilor peticite ale d-lor ION MIHALACHE-RAMA și VIRGIL MADGEARU-UNDIȚA.

Și in adevăr, după cum s'a văzut și DUPA CUM SE VA MAI VEDEA, INTR'UN VIITOR FOARTE APROPIAT, instinctul de dăinuire românească și-a dovedit infailibilitatea și de astă dată. Căci sub tumultul de naivități și de patimi oarbe, sub aparențele lui ipocrite, poporaniste și democratice, PARTIDUL NAȚIONAL-ȚARANESC ascundea o bandă de meteci și de ovrei scelerați, cari urmăreau distrugerea economică și politică a țării, precum și anarhizarea definitivă a nației.

Intr'un cadru scenic mai redus, d. ION MIHALACHE era menit de către cei ce-l unseră in ascuns mare om de Stat, ca să indeplinească aceiași funcțiune destructivă atât de admirabil ilustrată de KERENSKY in Rusia și de contele KAROLY in Ungaria. D-sa trebuia să desăvârșească săpăturile de cârtiță ale francmasoneriei și ale marxismului, impingând și formidabila massă țărănească pe făgașul demenții sociale și năruind ultimele puncte de reazăm ale incercării regretatului Vintilă Brătianu de a naționaliza — sau liberal-naționaliza — economia românească.

Ați văzut apoi, că la spatele fiecărui «democrat»-marionetă de felul acesta, se ascundea câte un dinamitard ovrei: din umbra lui KERENSKY a ieșit triumfător demoniacul TROTZKY, autorul moral — și adesea material — al celor zece milioane de asasinate cari au stârnit oroare in sânul intregii omeniri. Din buzunarul fracului de conte cheflii al lui KAROLY, a apărut făptura de vampir bolând a lui BELA KOHEN, ucigașul țărănimii române ardelene. In sfârșit, de sub fustanela epirotă a d-lui MIHALACHE, a apărut pentru o clipă căpățâna de falit fraudulos a lui ARISTIDE BLANK, adevăratul comanditar al tribului și prin urmare șeful real, ca și muza masculină a epigramelor economice, de prost gust de altfel, săvârșite de d. MADGEARU împotriva țării. A acestui domn Madgearu, care astăzi nu mai compteată de cât ca un fel de Virgilică al economismului băltăreț, armeano-greco-bulgar.

Printr'o conjunctură de impregiurări providențiale, plănuirile umanitariste și democratice ale lui ARISTIDE BLANK n'au reușit decât intr'o foarte mică măsură, spre marea și nătânga dezolare a marionetei sale topolovene. Țărănimea n'a putut fi atrasă in flacările mistuitoare ale demenții roșii. Politicește, națiunea s'a putut reculege la vreme. Dar câteva «lovituri» economice — ca să ne servim de argot-ul internaționalului țărănist, — tot au putut fi aplicate țării.

In această politică incăpățânată și criminală de instrăinare cu orice preț, d-sa pleca dela următoarele premize pe cari nu le putea concepe decât un cap de venetic nevropat, veninos și pornit pe trădare:

Statul român e incapabil să obțină un rendement *comercial* voluminos de pe urma intreprinderilor sale de interes public. *(Ca și când finalitatea supremă a Statului ar fi câștigul negustoresc!)*

Din anumite motive spe-

(Continuare in pag. II-a)

Hitler-Eden versus Blum?

Nota remisă de Germania ambasadorului britanic și convorbirile asidue ce au loc intre Wilhelmstrasse și Downing Street, pentru ceiace se anunță ca o renovare a pactului dela Locarno și e in fond o indreptare spre patrumviratul propus de trei ani de zile de Mussolini, arată oricât Eden ar șovăi față de Ribbentrop, o nouă fază a relațiilor anglo-germane și un nou succes german in perspectivă.

Discursul rostit de Hitler la finea lui Ianuar trecut, in fața Reichstagului, cu prilejul reinoirei puterilor sale dictatoriale pe incă patru ani de zile, in care — fără să citeze dinadins, o singură dată pe Blum — oferea pace veșnică Franței; și, promițând lui Eden că «planul de patru ani» anunțat toamna trecută la Nürenberg, va fi «cu orice preț realizat», făcea mari avansuri Angliei, e pe punctul să-și producă roadele de pe acum.

Socot că nota dominantă, activ dominantă, a celor patru ani ce vor veni, va fi în politica germană o apropiere mare de Anglia, cu o câștigare a acesteia pentru cele mai vitale puncte ale aspirațiilor celui de-al treilea Reich.

In discursul citat, Hitler spunea cu moderație că, odată cu reconstituirea armatei germane și restaurarea principiului de egalitate, era suprizelor in politica sa trebue socotită ca încheiată.

Afirm pentru gusații stângei, care mai cred că Geneva poate retușa politica Europei, că surprizele pe viitor vor fi produse de Anglia, care își va aduce tot mai asiduu aminte că pactul naval cu Germania e numai o notă din gama unor relații ce se vor desăvârși.

Se știe in Wilhelmstrase și in Downing Street, azi, că intre cele două țări nu mai există niciun motiv de neințelegere. Pactului naval îi va urma cert un pact aerian, niciuna din țări avind nevoe să rămână deschisă celeilalte pe acest plan. Belgia declarată neutră, ca-și Olanda, mai rămâne feudul gallo-teuton, care inceput in 849 deasupra Alsaciei și Lorenei, s'a inchis definitiv in 1937, cu renunțarea Germaniei și oferta unei păci de 99 de ani făcută Franței.

Cu aceasta, tot ce ar mai putea sta la mijloc, intre Anglia și Germania e recalcularea coloniilor. Dar diplomația aci va ști să ajusteze, — câmpul recuperărilor germane fiind vast și Anglia abilă să se plătească pe spinarea altora.

Pe planul apusean, prin urmare, cartea fiind lichidată — Germania arată cu degetul spre răsărit. Și din nefericire, aci Anglia poate și mai ușor cădea de acord cu Germania. Incă din discursul din fața Reichstagului, Hitler a denunțat «țările infectate cu bolcevism». Cât timp Rusia Sovietică rămâne un membru al Ligei Națiunilor, Germania nu se va mai intoarce la Geneva».

Cuvintele acestea, pe care nu-i englez azi care să le desaprobe — fiind că pe chestia rusă Anglia are o politică coincidentă cu a Germaniei — se poate spune că sunt leit-motivul tratativelor actuale dintre cele două puteri germanice.

Se vrea azi un Locarno renovat, cu declararea statului-quo pe linia de Vest, Belgia și Olanda fiind neutre, iar Anglia și Italia garantând renunțarea la războı intre Franța și Germania.

Cu o condiție, ca pentru linia de Est să se declare «casus foederis», adică: punerea automată in aplicare a tratatelor răsăritene in caz de agresiune să se facă numai cu consimțământul puterilor garante, Anglia și Italia.

E un șah la Rusia evident.

Ce va urma? Franța — videlicet Blum — se va opune din răsputeri. Anglia și Italia vor consimți din răsputeri. Nenorocirea face ca odată asigurată pe toată durata istoriei, Franța să nu mai aibe nimic de cerut Angliei, Anglia (cu o puternică opinie publică la spate) nimic de dat Franței.

Se vor certa ele pe chestia rusă? Dacă da, Anglia singură (la spate mai având și Italia) va converge spre Germania. Dacă nu, Anglia braț la braț cu Franța, vor ceda unei ințelegeri serioase cu Germania în dauna Sovietelor.

In cel mai rău caz așadar, Germania riscă să aibe alături de ea numai pe Anglia, adică nu numai să aibe punctul ei anti-sovietic câștigat, dar să mai izoleze și Franța!

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

Observatorii istoriei

Ziarele anunță că la frontiera franco-spaniolă vor fi mobilizați vre-o 150 observatori ficși și mobili. Din toate părțile, pe coasta portugheză și pe cea italiană, vor fi trimise alte batalioane de observatori. De când a izbucnit furtuna spaniolă, Europa a discutat mereu și n'a avut altă problemă mai mare decât problema observatorilor. Tradus pe limbă populară, efortul european tindea la zăgăzuirea unui măcel intre frați.

Terminologia diplomatică genevezǎ și substratul, — de interese cusute cu ață albă, — care a determinat anumite atitudini continentale nu ne importă aci.

In cadrul acestei colonițe vrem să subliniem o neințelegere europeană și o strădanie de Sisif, fie ea chiar mondială.

Drama iberică nu are culorit hispan.

In vijelia aceea de acolo, de departe, nu se mai judecă un destin spaniol. Sensurile revoluției spaniole au depășit, dela inceput, peninsula și au pornit spre o mare călătorie.

Spania este, de multă vreme, un simplu teatru.

Drama care se desfășoară acolo, are aspect mondial și semnificații continentale.

Scenă spaniolă și luptă istorică.

Nu dram hispan ci vijelia drumului istoric, care trece peste obstacole.

Numai Europa — e vorba de o anumită Europă — pare că doarme somn narcotic.

Geneva, ca totdeauna, a ieșit cu plictisul în plin soare. Alții trimit observatori.

Contingente întregi de observatori. Pentru a raporta și a informa. Curios: deși vizibilitatea e mare, nici un observator n'a prins de veste că drama spaniolă și-a făcut bagajele și e gata de imbarcare.

Incotro? Observatorii dorm. Alții stau cu ochii deschiși. Unii ciulesc urechile.

Și totuși, istoria trece pe lângă ei, ca pe lângă jandarmii lui Offenbach.

Valeriu Cârdu

Masa de Fonerații

MARE TARABOI...

„Și o mare lovitură dată dreptei Fusiunea Gr. Iunian — Dem. Dobrescu!

Racul, broasca!

Dar unde e știuca?

Nu se poate să nu vină și ea: Pacem pe Valjean!

APROPO DE VALJEAN

Ca răspuns la ancheta asupra problemei rasiste intreprinse de ziarul Tempo, d. Valjean, autorul original al celor mai mari banalități dramatice scrise de vreun știutor de carte a declarat printre altele:

«Cum am ajuns eu Valjean, nu interesează».

Și noi care credeam contrariul!

FURIA AUTOBIOGRAFIILOR

Un redactor al nostru s'a alarmat — și pe drept cuvânt — de o teribilă ieșire a lui Gr. Filipescu-Mâturică împotriva intâmplărilor dela Bacău, din vremea războiului.

Textul merită reprodus: «Acei ce s'au scăpat de pușcărie in 1918 decât grație păcii dela București, toți trădătorii, toți desertorii din timpul marelui războiu, ridică, din nou capul și au pretenția să facă educația tineretului. Și oamenii aceștia își închipue că lumea i-a uitat».

Ca doctor, am alergat să văd, ce e, cum de poate Grigutză vorbi așa. Și am aflat: își face omul autobiografia.

DOCTORUL FARA VOE

Pictură si specific românesc

Este prematur a se vorbi acum despre o pictură *românească*. Mă refer la o existență artistică specific românească și de o valoare universală, adică la o pictură care să corespundă [illegible] pe cele două planuri ale marei arte: etnic și universal.

Această constatare devine paradoxală când li vom opune aceia a [illegible] eflorescențe plastice dela noi, mai ales in ultima vreme și aceia a existenței unor mari talente românești. Aș caracteriza acest moment prin afirmația că avem o artă plastică de *prezență* nu una de *esență*. Să ne lămurim.

Ceiace [illegible] din capul locului când se examinează marile școli de pictură este în acelaș timp unitatea și diferențierea lor. Iată două exemple: școala italiană și cea germană.

Școala italiană (începând cu Cimabue) are un stil general unic, e o viziune latină, catolică, tinzând către echilibru și logică. Un fel de naturalism impresionist (din care va descinde impresionismul francez pur.) Desenul este sintetic, precis, descriptiv, iar culoarea caldă, vibrantă și transparentă. E spiritul aerat și euclidian al neogreeilor din peninsula italică.

Pictura germană este analitică, cu un deosebit sens al detaliului, involburată, misterioasă. Linia exagerată. Culorile profunde, tenebroase.

O viziune păgână, halucinantă de fantome ce populează tragicul peisaj de păduri și smârcuri. Este totuși și aici un naturalism dar unul expresionist. E veșnicul expresionism german dela Catedrala din Colonia până la dansul Mary Wigman.

Două picturi cari exprimă două spiritualități, două moduri culte, majore de artă. Corespondențele de folclor sunt atât de vizibile, arta exprimă așa de [illegible] încât încă odată se învederează mai mult identitatea structurală, monastică, ce există între forma primitivă și cultă a umanității. Iată de ce se poate spune că pictura italiană așa și cea germană (ca și cea flamandă, spaniolă, etc.) este un fenomen de *esență*. Această amploare, această universalitate este desvoltarea într'o altă zonă a ethosului popular.

Examinând acum fenomenul românesc in lumina acestor premise vom vedea ciudata reacție a românului în fața naturii. Spre deosebire de occidental el nu a imitat niciodată natura, în nici un fel. In cele mai rudimentare exprimări plastice nu se găsește nici o urmă de translație a obiectelor materiale. El interpretează natura *abstractizând-o*. Un pom, o floare, o pasăre nu sunt redate prin imitația lor, fotografic, ci prin *semne* care să sugereze ceva decât materialitatea lor, o anumită transcendență a acestor lucruri. Procesul acesta de simplificare și selectare a *valorilor* plastice adică a acelor elemente *esențiale* este determinant în viziunea sa. Țăranul nostru are o intuiție proprie, un spirit natural metafizic care îl face să opue naturii materiale, *natura* sa proprie. Sensul acesta profund metafizic al existenței nu este desigur o magie oarecare, o superstiție a simțurilor, ci un dar *intelectual* care implică în acelaș timp un anumit criticism, o anume luciditate. Această antinomie devine fecundă și subtilă și imprimă artei lui adâncul fior a unei alte lumi, a unei cu totul altei lumi, fără compromis și fără degradare. Bineînțeles nu e vorba decât de niște simboluri — reprezentările lui grafice — dar aceste simboluri conțin condensat o nebănuită forță generatoare. Abstractizând lumea exterioară el o spiritualizează, până a nu mai avea nimic comun cu ea însăși, ci a fi una și aceiaș cu lumea lui imaginativă, cu „celălalt tărâm". Această [illegible] în abstract, această încercare de regăsire a destinului, această transfigurație reprezintă viziunea lui plastică. Ea este eternă și statică. Decorativul țărănesc este în realitate o procesiune de simboluri nu cum s'ar putea crede — și s'a spus — o ornamentică funcțională.

Descifrarea scoarțelor și a incrustărilor de pe fluere și linguri nu se fac cu centimetrul. Cred deasemeni că pictura bizantină a suferit cea mai completă *transfigurare* (nu canonizare bisericea-

(Continuare in pag. II-a)

Cultura, Oameni, Fapte

Tânărul democrat naționalist

DE CE NE-O FI OARE DAT SA AVEM DE AFACE ȘI CU TANARUL DEMOCRAT NATIONALIST? Nu ni-e deajuns cu lumea veche a bătrânilor? Ne mai trebue și o lume veche a tinerilor?

In ori ce caz, deocamdată nu e decât o falsitate caraghioasă, parlamentară și popularizantă, care ne oprește în fața unor atari exemplare. Nimic mai mult. Cum ar putea să te oprească într'altfel un om care nu are nimic de spus?

Trecând peste faptul că în mintea acestui tânăr stăruie cu infrigurare norul istoric al unui «bellum judeorum», — ca și cum plăpânda floare a anonimatului social ar fi o specialitate pur ovreiască pe care ca atare trebue să o extirpăm cu ori ce preț, «chiar și violent», — rămâne să ne dăm seama ce înțelege efebul acesta «critic» sub lupta noastră de fiecar zi, în slujba ideii vii care ne mână.

Mai întâi — după d-sa — lupta este o meserie ca ori care alta. Ești luptător după cum poți fi intelectual (mă rog, mă rog!), cizmar sau brapagiu. Și dacă e mai ales vorba de lupta politică, atunci cariera ți-e asigurată. Totul e să ai un ideal naționalist burghezo-statal «de o nouă așezare a lucrurilor», că pe urmă vine «funcțiunea politică» a luptei «materiale și dure» și întronează idealul cu surle și tobe, în numele huzurelii noastre de mâine. Și la urmă vine «cultura». Noi nu suntem doară culturalicește decât o generație păcătoasă de tranziție; abia peste 100 de ani de va scoate ceva mai autentic «evoluția» noastră culturală! Acum, — acum sunt vremuri de «revoluție», de ieșire din tine, de răspândire în apele sociale. Se întâmplă ceva nemaivăzut astăzi...

BIETUL OM, CUM ȘI-A IEȘIT DIN FIRE! MĂ INTREB: trăim noi astăzi într'adevăr din catastrofă în catastrofă? Din neașteptat în neașteptat? Nu știu, — dar eu nu simt decât o liniște care se condensează neîncetat, o stăpânire de sine și o credință într'o lume, în jurul căreia se mișcă toate celelalte fapte, pe cari ea le definește, le anticipă, le determină. Față de această lume din afară noi luăm anumite atitudini. Și aceste atitudini sunt cele cari vorbesc pentru adevărul ființei noastre. Printr'ânsele ființa noastră se desfășură în întregimea putințelor sale și într'ânsele singure ne găsim temeiul adeveritor al omeniei noastre. Intr'ânsele ne găsim drumul și soarta noastră.

NU E VORBA DE O FAZA DE «ACUM» A LUPTEI ȘI O EVENTUALA FAZA DE «MAINE» A LUPTEI. Temeiul nostru cultural este acelaș — și el se întemeiază pe jertfa noastră politică, pe hotărârea morții pe care ne-am luat-o asupră-ne, pe puterea aceasta, necruțătoare față de adevărul ascuns și bolnav din tine, — de a spune însfârșit: Da! Dar pentru asta a trebuit să scoatem mai întâi spada. Și am scos-o pentru că am ținut mai mult la ființa neamului pe care aveam a-l apăra decât la propriile noastre îndoieli. Ne-am organizat puterile într'o unitate de luptă și am pornit-o împotriva celui care nu cunoștea decât lupta strâmbă. Dar în arătarea înfățișării, a firii noastre, noi ne-am recâștigat-o și ne-am adeverit-o. Ne-am înoit și am rodit-o. Astfel am ajuns, în visul soborului de neam, la un alt om: la un OM NOU.

Astăzi credem într'ânsul. Acest om nou este luptătorul politic. De aceea nu există faze de luptă care prin ele însele să condiționeze politicul pentru simplul motiv că el însuși este autonom și în continuă aplicare. Fără dăinuirea stilului său viața colectivă a neamului se dezagregă, omul se anarhizează.

PE DEALTA PARTE, ASTAZI NU POATE FI VORBA DE O DOMINAȚIE A «POLITICULUI PUR» pentru că avem o cultură a lui — să nu se uite! — și această cultură este una originară, adânc înrădăcinată în ființa neamului. Ea își are premergătorii și profeții ei. Și înainte de toate — e adevărată.

Insfârșit, fiindcă mai veni odată vorba de «eroic», trebue să precizăm că eroicul nu este «o simplă virtute omenească» pentru noi astăzi, ci un fel de a-ți trăi viața și un fel de a te înfățișa înaintea morții.

Dar — știu eu — poate că tânărul democrat naționalist are alte planuri, mai subtile, mai ferite de păcatul urii cesteia de străin. Și atunci, ca «suprem argument» la poveștile papistășești, tip veacul al XIX-lea, nu ne-ar mai rămâne de spus decât că și ura e o virtute — atunci când e nevoie. Și când dragostea o cere — mai ales.

Ștefan Ion Gheorghe

Pictură și specific românesc

(Continuare din pag. 1-a)

scă) în icoanele și frescele făcute de români.

Ceiace s'a făcut la noi în pictura cultă constitue un exemplu de falsificare a substanței plastice românești. Sub șocul impresionismului francez mai vechi și mai nou s'a desfigurat sufletul artistului român care a emigrat din climatul lui natural. Ar trebui să se știe odată pentru totdeauna că oricât am picta noi de franțuzește nu-i vom întrece pe francezi, căci niciodată imitația nu a depășit originalul.

Cum trebue să fie însă o pictură românească?

Nimeni nu poate s'o spună. Se poate spune numai cum nu trebue să fie, căci singura definiție valabilă este aceia a operii de artă EFECTIVE.

Poate că încă n'a sunat ceasul cristalizării noastre plastice. Nu trebue să se comită nici eroarea de a se forța destinul făcându-se o pictură românească după rețetă.

Zodia cea bună a românismului va întregi ca singură profilul nostru peste tărâmuri, trimițându-ne mult așteptatul Ales al plasticei noastre. E poate chiar printre noi și noi nu-l recunoaștem în persoana cineștie căruia dintre tinerii noștri pictori.

L. Popovici

Expoziții

In sala «Universul» este deschisă expoziția de pictură a d-nei Vera Vesiovschi Nițescu, care aduce recentele realizări plastice de coloare și lumină.

Această expoziție rămâne deschisă până la finele lunei Martie.

Expoziția Ștefănescu Prahova Nicol din saloanele Frontul Negustoresc al Unirei Cal. Victoriei 31 rămâne deschisă până la 31 Martie.

Dialectica naționalismului

cartea d-lui N. Roșu este epuizată odată cu volumul II, va apare o a II-a ediție din prima parte a studiului.

CUIBURI DE LUMINA

Mușcata din fereastră piesa lui Victor Ion Popa, cea mai bună comedie românească dela Caragiale încoace, se va juca în traducerea d-lui Ladislau Grof, pentru întâia oară în sala teatrului A. Davila din Cluj, în seara zilei de 20 Martie crt.

REVISTA FUNDAȚIILOR REGALE

cu numărul ei de pe Martie, arată iarăși grija și inteligenta sârguință, a lui Camil Petrescu *- animatorul ei și vrednic urmaș de lealitate al lui Paul Zarifopol, singurul critic liber produs de scrisul nostru dela Maiorescu încoace (ceilalți «critici» fiind numai simbriași cu luna ori bucata) — de a da o serioasă antologie lunară a literelor române.*

Articole de cuget cumpănit și laborioasă informație, versuri de poeți consacrați, studii de autoritate ca acel al profesorului Ion Petrovici, iată tot atâtea garanții care ne vin și cu acest număr pentru vitalitatea unei publicații cu o mie de rațiuni casă existe și prospere.

VIAȚA LITERARA

îngrijită stăruitor de I. Valerian n'a mai apărut de mult.

Viața literară ar trebui să apară săptămânal. Pentrucă este unica revistă de informație literară și culturală, și pentrucă este scrisă bine.

GRIGORE BUGARIN

este pierdut pe undeva, sau a uitat să-și caute hotarele și azururile?

INSEMNARI SOCIOLOGICE

revista condusă de d. prof. TRAIAN BRAILEANU, aduce la fiecare număr prețioase contribuții în câmpul științei Sociologie.

Ultimul număr a avut colaborarea d-lor Macrin, Amzăr, Barb Slușanschi, etc.

Insemnări Sociologice **nu trebue să lipsească din mână tânărului cărturar.**

GAND ROMANESC

este o revistă de elită.

La *«Gând Românesc»* nu se poate scrie decât înalt, aristocratic.

D. Chinezu știe pentru ce tipărește revista.

Cronicele literare sunt întemeiate.

«ITINERAR ADRIATIC»

este titlul cărții d-lui prof. Al. Marcu. Pentru frumusețile pe care le închide această carte și pentru felul cum au fost zidite de condeiul autorului, vom reveni.

«Itinerar adriatic» este, întreagă, o drumeție de lumină și gondole de vis.

Technica editurei «Scrisul Românesc», occidentală, nu face altceva decât să cinstească conținutul cărții care dudue de viață și învață în ploaie de imagini măestrit prinse.

SCRISORI CATRE PLANTE

Virgil Carianopol există prin suferința lui, prin bunătatea lui și prin poezia lui. Prin toate, însă, cald, revoltat, povestitor.

S'a spus despre poezia lui că este de structură socială. Nu cred. Poezia suferinței, arderei interioare, nu este poezie socială.

Vom reveni cu o cronică amplă asupra «Scrisorilor către plante» și a celorlalte cărți apărute ale lui Vigil Carianopol.

FLUOR RADULESCU

pregătește temeinic partea II-a a romanului «Descătușare»

DECALOG

Scrie: «Scăpăm adânc, cu răbdarea unui drum lung și greu, litera de foc a «Legii», în spiritul căreia vedem descătușarea și refacerea Neamului ajuns la o hotărîtoare cotitură istorică».

Semnează: N. Crevedia *(Să schimbăm mentalitatea femeii)*, V. Flueraș, Ilie Dăianu, Aurel Cinea.

Ion Gh. Bădică *semnează câteva rânduri despre* Ion Creangă.

RADU GYR

lucrează mereu. In afară de volumul baladelor, are gata de tipar încă 5 volume de versuri.

Tot pentru primăvara asta, a strâns într'un volum articolele din reviste și ziare.

Ne-am iubit Patria întotdeauna.
Ne vom iubi mereu Patria. Am fost și suntem gata să ne jertfim, oricând, oricum și oriunde, pentru Patrie. Dacă Patria ne cere viața, i-o dăm. Dacă Invierea Patriei trebue să pornească din mormintele noastre, suntem gata să intrăm în mormintele Invierii.
Pentru Patrie suntem prezenți; oricând și oriunde, în fața tuturor baricadelor.

1937 ZIDIRE NOUA

Din „Rumânească"

La urmă a trecut Dumnezeu-Sfântul
și L-a auzit pământul,
L-a simțit ca pe oboare
trecându-i prin ogoare.

Vezi că Dumnezeu se ducea foarte departe,
să'nvețe ce-i aia moarte,
se ducea la adâncurile Sale,
pe cari nimic nu lumina-le.

Și cerurile stăteau goale;
Dumnezeu nu le mai cuprindea
și nici cuprins nu le era.

Nici îngerii adevărului, nici
tăriile mai mari nu-L întovărășeau;
veșniciile s'au făcut mici
și luminile nu se mai înțelegeau.

Azururile prindeau aripi de ceață;
vestitorii întârziau la drum:
amestecând pe ieri cu acum,
însăși moartea se schimba la față.

Dumnezeu nu s'a găsit
nici la început,
nici la sfârșit —
și-atunci s'a'ntunecat
de era ca un împărat
al negurilor.

Mircea Streinul

Literă de Evanghelie

Dar în București și în orașele de pe marginea Dunării s'a ivit un element etnic cu totul nou și hibrid care ne-a furnizat generația actuală de guvernanți. Acestea sunt rămășițele haimanalelor de sub steagurile lui Pasvantoglu și Ipsilant și resturile numeroase ale cavalerilor de industrie din Fanar.

Toată spuma de fanarioți novisimi, cari s'au pripășit în țară de 50—60 de ani încoace, formează naturalmente elementul de disoluțiune, demagogia României.

Fizic și intelectual, stârpituri, neavând nici tradiții, nici patrie, nici naționalitate hotărîtă, le vedem punându-se la discreția străinilor și votându-l când pe Strausberg, când răscumpărare, ba le vedem aliindu-se în Moldova cu evreii, ca să paralizeze lupta de emancipare națională de acolo. Aprinși de-o instinctivă ură contra tuturor elementelor istorice și autohtone ale acestei țări, le-am văzut introducând în toate ramurile legi străine neadaptate nici intereselor, nici naturei ei.

MIHAIL EMINESCU

Din «Scrieri Politice».

In state demagogice se formează o clasă de politiciani, de patrioți de meserie, fără trecut, fără tradiții, cari fac din politică o speculă, un mijloc de traiu, în statul oligarhic există o clasă de oameni cari ab antiquo are sarcina de-a împăca formele trecutului cu exigențele viitorului, asigurând statului continuitatea de desvoltare, ferindu-l de sărituri și de întreprinderi aventuroase și în lăuntru și în afară.

MIHAIL EMINESCU

Din «Scrieri Politice»

Destinul hotarului

Hotarul este o legație. A sufletului românesc.

Pentrucă aci vorbim de hotarul nostru, al Românilor. Destinul hotarului e închisiat în misiunea de legație pe care o are. Hotarul reprezintă țara în fața vecinului străin. Pentru călătorul străin, frontiera — cu lumea ei de funcționari și moravuri — este expresia țării întregi. Hotarul zidește demnitatea unei țări, o poate compromite și o poate sfărâma.

Granița este carta de vizită pe care o oferă țara călătorului străin.

Iată dece toată atenția noastră trebuie să se îndrepte spre hotar.

Numai funcționari români în posturile de răspundere ale hotarului. Deparazitarea de elemente străine sau înstrăinate a tuturor instituțiilor importante: poștă, poliție, telegraf, căi ferate, vamă, etc.

Prohibirea căsătoriilor mixte. Crearea de focare culturale și de orice natură spirituală românească, pentru propaganda și cimentarea ideii de românism. Case culturale în absolut toate satele din zona hotarului. Biblioteci sătești în aceiași regiune și extinderea campaniei sanitare, creindu-se plase sanitare model lângă frontieră.

Numai astfel, prezentându-ne sănătoși integral în fața străinătății, vom putea impune atitudini de admirație pe toate drumurile din interiorul țării. Prima impresie contează enorm.

Atenție la hotar. Demnitate la graniță. Cinste la frontieră. Acolo, unde străinul aude bătăile inimei românești, trebue să le auzim și noi.

Hotar românesc, — suflet românesc.

Puiu Doinaru

Lichidarea tripoului politic

(Continuare din pag. I-a)

cifice, dintre cari în primul rând neonestitatea, incompetența și lipsa de inițiativă, românii sunt incapabili să asigure marilor întreprinderi publice un rendement comercial, după cum sunt incapabili să le și modernizeze.

Deci în concluzie: Trebue să concesionăm străinilor — și pe câte se va putea, ovreilor — toate marile avuții și întreprinderi cari ne-au mai rămas, pentru ca aceia pe deoparte să scoată un cât mai mare câștig din ele, (pentru Stat, bineînțeles!) iar pe de alta să ni le înzestreze cu utilajul cel mai ieftin și mai modern.

Iar astăzi suntem în situația de-a vedea la ce rezultate am fost siliți să ajungem, pornind dela premizele născocite de d. MADGEARU și însușite de întreg partidul internațional țărănesc *(actualmente în plin și îmbucurător proces de sciziparitate)*, deoarece noi socotim că rătăcirile criminale ale acestor kerenskiști băltăreți, trebuesc cunoscute de țara întreagă înainte de a fi sancționate în mod legal.

Vom începe așa dar prin a publica aci declarațiunile pe cari ni le-a făcut d. LEON SCRIDON, deputat național-creștin, rezervându-ne să adăugăm drept încheere, propriile noastre constatări și concluzii.

Cetitorii noștri vor avea prilejul să se convingă că rechizitoriile noastre își desăvârșesc totdeauna efectul pentru un singur și binecuvântat motiv: Se întemeiază pe fapte evidente, de nediscutat și de nerăsturnat.

NICOLAE BOGDAN

CALENDAR

LUNI 15 MARTIE
Ortodox: Sf. Martir Sabin
Catolic: Sf. Herbert
Răsăritul soarelui 6.30
Apusul: 18.21

Radio România

Luni 15 Martie

18.00: Concert de muzică engleză (discuri) 19.00: Ora. Mersul vremii. Actualități. 19.10: Concert de după amiază al Orchestrei Radio, dirij. de Const. Nottara: Călătorind pe Dunăre din Pădurea Neagră la Marea Neagră. 20.05: Plantele textile de prof. G. Ionescu-Sisești. 20.25. Concert de masă al Orchestrei Jean Sibiceanu transmis dela restaurantul „Racaru".

Radio România

21.15: Concertul profesorilor de pian al Conservatorului din Brașov: d-na Ana Voileanu, Immanuel Bernfeld, Nic. Rădulescu și Victor Bickerich, acomp. de Orchestra Filarmonică din Brașov (transmisie din Brașov).

Radio București

21.19: Cumințenia trainică a lui Matei Basarab de pr. Nae Popescu. 21.25: Muzică de cameră, Quartetul Radio. 22.05: Cărți și reviste. 22.10: D-na Aida Helta (canto).

Radio România, Radio București

22.30: Radio jurnal. Sport. 22.45: Concert de muzică distractivă pentru diferite instrumente: I. Orchestra de mandoline și chitară cond. de Salvatore Calacione. II) Costea Traian-saxofon. III) Mitică Ciuciu-țambal. IV) Gilly Stiploșek-havaiană și Alex. Lascăr-pian. 23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană. 23.55: Ultimele știri.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Cavaleria rusticană și Paiațe.
TEATRUL NAȚIONAL: Oameni pe un sloi de ghiață.
TEATRUL REGINA MARIA: In amurg.
TEATRUL COMOEDIA: Ora «H».
TEATRUL VESEL: Scurt circuit.
TEATRUL ALHAMBRA: Super Alhambra 1937.
TEATRUL MODERN: Corbul alb.
TEATRUL LIGII CULTURALE: ...il viu.
TEATRUL MAJESTIC: Amor sovietic.

CINEMATOGRAFE

TRIANON: Walter Reisch prezintă „Siluete".
ROXY: Frontul Invizibil (Suzy) cu Jean Harlow, Franchot Tone și jurnal Eclaire.
OMNIA: Swing și Evadatul din insula diavolului.
FEMINA: Dușmănia cu Merle Oberon și complectare colorată.
ARPA: „Masca galbenă" jurnal și complectare.
CARLTON: Dama cu Camelii cu Greta Garbo și Robert Taylor.
ARO: „Adolescență" (Dreptul la viață), jurnal și complectare.
CAPITOL: Frontul invizibil (Suzy) cu Jean Harlow, Franchot Tone și jurnal Eclaire.
VOX: Program dublu: Doi răzvrătiți și Aur negru.

Dela secția femenină a grupării „Reacțiunea"

Cu mulțumiri și recunoștință pentru sprijinul ce ne-ați dat întotdeauna, vă mai rugăm a face loc în coloanele românescului dv. ziar, următoarei informații:

Vineri s'a autentificat de Trib. Ilfov actul de fondare al grupărei „REACȚIUNEA" național muncitorească a femeilor din România ce va activa în colaborare cu gruparea „REACȚIUNEA", prezidată de d. inginer Gheorghe Chelaru.

Statutele și actul constitutiv au fost redactate de d. avocat invalid de răsboiu, C. N. Ionescu-Dobrogeanul, vice-președinte al avocaților români creștini și al „Acțiunei Patriotice Dinastice-Naționale.

După semnarea actului constitutiv, un grup impozant de femei muncitoare din suburbanele Bucureștii-Noui în frunte cu Elisabeta Tocilescu și altul din Principele Nicolae condus de Maria Vintilă, au vizitat ziarele naționaliste spre a ne aduce omagii, mulțumiri.

Această grupare a activat până în prezent ca secțiune feminină pe lângă „REACȚIUNEA" technică economică-socială înființată încă dela 9 Iulie 1936 de d-na Maria Pepenaru cu aprobarea d-lui inginer Chelaru.

A apărut:
SATUL ROMANESC
de
George Ciulpan
un studiu prefațat de prof. Mihail Manoilescu, în care cititorii noștri vor găsi adevărurile asupra satului nostru înnegurat de nevoi și necazuri

Mezianismul românesc

I.

Popoarele sunt uzine de energii centrifuge, pentrucă altfel poporul care-și gospodărește istoria și-și ratează aspirațiile, se sinucide. Democrațiile au săltat din molcomia lor atunci când idealurile sociale au fost cucerite, dar cucerirea celor mai înalte a fost opera frământărilor tinerești și vijelioase. Când popoare ca Franța sau Germania și-au dovedit rolul lor continental, au scăldat în sânge și'n jertfă elanurile vârstelor fragede. In jocul lor de-a rostogolul, s'au acoperit una pe cealaltă, pe malurile Rinului, sub Carol cel Mare sau Napoleon Corsicanul, sub apelurile pălmuitoare ale lui Fichte, desmorțitorul Germaniei risipite sau sub pumnii încruntați ai lui Hitler. Pangermanismul este necesitatea logică, vitală a poporului german. Convingerea demnitătilor naționale a crucilor de foc sunt chezășia prestigiului mondial pentru Franța. Și acest naționalism gâlgâitor crește sub amenințarea norilor din răsărit și de pe sub tălpile Mediteranei spaniole. Comunismul rusesc s'a răspândit ca ciuma orientului, prin porturi, pe calea vapoarelor care fac, actualmente, carantină la Barcelona; desinfectarea o fac legiunile iluminate ale lui Franco și eroismul legendar al Alcazarului. Panslavismul — conceput odinioară de nu știu care cocoană țarină spre Constantinopol, acum își caută debușeele oriunde și peste tot. De aci s'a născut noul imperialism german, de aci se dilată imperialismul spaniol și tot de aci, clocotesc năzuințele poporului francez, cel adevărat, sănătos în substanța lui neotrăvită. Și tot de aci scapără cremenea în ochii românismului ortodox și național.

Se spune că noi n'avem istorie, se vorbește de sub-istoria noastră, de care se încântase totuș până la cutremurare și evlavie, marele Bălcescu...

Dece? Fiindcă istoria noastră a urmat drum cu grohotișuri și n'a avut sbenguiala toancelor? Fiindcă sămânța romană care a căzut ca o păpădie rătăcită pe pulpanele blamidei romane, a avut orizonturi descoperite? Fiindcă am fost culoarul de scurgere al năvalei asiatice spre comorile orgiace ale unei Rome somnolente? Fiindcă am făcut opera de fagocitoză a toxinelor destinate civilizațiilor occidentale? Pentrucă, răbdării și cu demnitatea jertfei romane legionare, ne-am uitat interesele?

Ce îndreptățește mesianismul poporului francez, german sau italian, altceva decât o istorie și o civilizație, despite în condițiuni meteorologice excelente, pentrucă n'au fost întârziate; iar condițiunile geografice le-au putut cere o politică imperialistă. Dar nu numai imperialismul unui popor poate fi messianismul lui. Unui popor, crescut în bălării, nu-i e urgentă nevoia de a se muta din ele, când are respectul lui «jus soli»: îi este urgentă defrișarea și asta a făcut poporul român de atâtea secole, să se curețe, iar când și-a aruncat ochii dincolo de gardul lui, s'a văzut privit peste umăr. Mesianismul poporului român este demnitatea lui proprie și pentru ea, completă, luptă tineretul de azi și bătrânii care-l înțeleg.

Istoria culturii noastre este cuprinsă în două faze: faza de descătușare din orient și faza de afirmare originală, profetică. Orientalismul nostru ni l-a impus imperialismul otoman până'n pragul putreziciunii lui, când energiile noastre, rezistente, găsesc sondele care să le înalțe până la lumină, și au cucerit o serie de idealuri cu trudă, sânge și inteligență. Azi am intrat deja în faza de afirmare profetică. Țara aceasta pe care o mulg încă bastarzii, a fost zidită din sârgul naționalist. Și când? Gândiți-vă că a avut, poporul acesta minunat, rolul Făt frumosului din Basme, silit să treacă viu printre doi munți certăreți și antagoniști, colosul rusesc din epoca împărăteselor și colosul reumatic al semilunei. Naționalismul care flutură azi în zâmbetul României legionare, este maturizarea naționalismului rusofob din siesta lui Kiseleff. Panslavismul rusesc de atunci trebuia să ne inece, pe noi, insula părăsită în greul istoriei. Comunismul de azi întinde forcepsul să-l ucidă pe Pruncul Hristos adăpostit de urgia lui Irod cel Roșu, în inimile noastre calde ca ieslea Betleemului, în care numai cu cuțitul se poate pătrunde. E deci atât de logic mesianismul românesc să fi rămas executor testamentar al demnității latine în orient și aprig cruciat al creștinismului.

Ion Băleanu

VIATA POLITICA

Anglia, Europa şi Sovietele

Nu de mult, lord ARNOLD a declarat, întemeiat pe serioase consideraţiuni, că politica engleză nu mai este astăzi ce a fost. Căci în timp ce încă în 1936 politica engleză se credea legată prin cuvântul de ordine al păcii indivizibile, ca n'ar mai voi acum să intervină decât pentru Franţa şi Belgia şi eventual pentru Germania, după încheerea unui nou pact occidental în genul aceluia de la Locarno. In alte cazuri, Anglia urmează să reflecteze...

Lord ARNOLD atribuia această desvoltare a politicei oficiale engleze, faptului că poporul britanic socoate că are suficiente angajamente continentale în spinare şi nu-şi mai poate asuma altele. Iar răspunsul recent al lordului Halifax, dovedeşte că guvernul englez însuşi, recunoaşte de asemeni că ideea securităţii colective se găseşte în plină criză.

D-sa a admis cu franchefă, în numele guvernului, că ar fi extrem de neliniştitor de-a vedea născându-se conflicte la Est, cari ar putea provoca primejdii de moarte pentru Europa Occidentală şi pacea ei, în virtutea angajamentelor contractate de Occidentul francez faţă de Orientul sovietic.

Reamintind că Anglia şi-a păstrat mâinile libere în Europa orientală, reprezentantul guvernului englez s'a străduit să atenueze puţin aceste îngrijorări.

Dar tocmai aici intervine critica germană care acuză politica engleză de-a fi lipsită de claritate. Căci nu e posibil să înlături primejdia internaţională prin doctrina mânei libere engleze în Răsărit, ci e absolut necesar să se înlăture izvorul acestei primejdii, adică influenţa sovietică asupra hotărîrilor puterilor occidentale. Chiar recunoscând buna credinţa guvernului francez în ceea ce concerne interpretarea corectă a pactului franco-bolşevic, speculaţia sovietică asupra anumitor solidarităţi ideologice continuă a se face simţită.

Activitatea Cercului de Studii al Frontului Românesc din Capitală

La cercul de studii din Capitală a conferenţiat d. **Const. Manolescu** despre «Şomajul intelectual».

Au mai luat cuvântul d. dr. **Ion Jianu**, preşedintele cercului de studii.

D. C. Angelescu a arătat că această problemă îmbracă programul «Frontului Românesc».

D-sa a atribuit şomajul intelectual care n'ar trebui să existe la noi, invaziei de străini care deţin majoritatea posturilor de conducere din industria noastră înstrăinată.

Singura salvare din această situaţie critică este de aşteptat numai dela un guvern naţionalist ce ar avea înscris în programul lui cu «litere de foc» primatul muncii naţionale. Dela un guvern care a dovedit că şovăe în faţa acestui vital desiderat, legat de interese de partid şi afacerism, nu se poate aştepta nimic.

Avem destule valori cari pot să înlocuiască cu succes pe toţi «specialiştii» importaţi de peste graniţă şi plătiţi cu lefuri grase în timp ce tineretul nostru intelectual cerşeşte minimum de existenţă.

Face apoi un călduros apel la cei ce sunt români şi au dragoste de această ţară, să urmeze cu încredere «Frontul Românesc» care în frunte cu d. Vaida Voevod- marele şi neînfricatul luptător, va da o viaţă şi un ritm nou acestui neam, pe care-l va scoate de sub robia economică paşaportară.

Alegerile comunale din Capitală vor avea loc la 16 Aprilie

In cursul zilei de Sâmbătă d. Donescu a vizitat pe d. Gh. Tătărescu, preşedintele consiliului de miniştri cu care ocazie s'a fixat data alegerilor comunale pentru 16 Aprilie.

In cursul zilei de azi urmează să se depună listele de candidaţi la tribunal, pentru întocmirea cărora cercurile politice municipale s'au frământat toată ziua de eri.

Tot azi va apare convocarea oficială a corpului electoral pentru ziua de 16 Aprilie, deoarece conform legii, această convocare trebue să se facă în 30 zile libere dela data alegerilor.

Alegerile dela Uniunea Generală a avocaţilor

— O izbândă naţionalistă —

Alegerile pentru cele două locuri vacante în comisia permanentă a Uniunii Avocaţilor din ţară, s'au terminat ieri c'o strălucită izbândă a naţionaliştilor. Au fost aleşi c'o impresionantă şi mare majoritate d-nii Const. C. Brăiesku, cunoscutul fruntaş şi preşed. al organiz. Capitalei din partidul naţional-creştin şi d-l Emil Sgoanţă, vice-preş. al organizaţiei jud. Dolj din acelaş partid.

Ambii au obţinut câte 41 de voturi din cele 70 de voturi ale Consiliului general al Uniunei, compus din Decanii Barourilor din întreaga ţară. Semnificativă a fost înfrângerea totală în aceste alegeri a candidaţilor naţional-ţărănişti şi-a simpatizanţilor minoritarilor. In adevăr, d. Const. Dinescu, unul din fruntaşii naţional-ţărănişti, prieten intim al d-rului Lupu şi fost secretarul său general la ministerul de interne, n'a putut obţine decât 5 voturi, iar d. Polihron de la Slatina numai 2 voturi.

Izbânda naţionaliştilor şi în special a naţional-creştinilor în aceste alegeri, a fost categorică şi integrală. Barourile din ţară s'au pronunţat masiv şi impresionant pentru reprezentanţii mişcărei naţionaliste şi izbânda strălucită a d-lor Const. C. Brăiesku, preş. organiz. Capitalei din part. naţional-creştin, condus de d-nii A. C. Cuza şi Goga şi a d-lui Emil Sgoanţă, membru al aceluiaş partid, constitue pentru mişcarea naţionalistă, mai ales în timpurile de faţă, un îndemn reconfortant pentru marea bătălie ce va trebui să ducă la izbânda finală.

A fost o afirmare de credinţă făcută în faţa ţărei de către forul suprem al Corpului avocaţilor din România şi marile învăţăminte ce se desprind de pe urma ei nu pot decât să mişte şi să oţelească toate sufletele româneşti.

Declaraţiile d-lui Virgil Potârcă dela Craiova

— O cuvântare de humor gras —

CRAIOVA, 15. — Eri a avut loc o întrunire naţional-ţărănistă la sediul clubului din localitate.

Ca de obiceiu d. Virgil a făcut declaraţii politice, declaraţii care, a precizat d. V Potârcă, sunt invers proporţionale în senzaţie — dimensiunilor d-sale.

Pentrucă, a spus d-sa, pentru a te pronunţa în orice acţiune trebue să ai o informaţie completă şi sigură asupra situaţiei date, mult calm în urmărirea scopului propus, hotărîre dârză şi credinţă nestrămutată în dreptatea cauzei pe care o slujeşte Şi cum d. V. Potârcă e bine informat, posedă mult calm necesar pe timpul căldurei de primă vară) şi credinţă nestrămutată în steaua partidului internaţional ţărănesc ş[i] rostogolit declaraţiile calm, [...] şi cu credinţă.

Cu actuala legislatură se termină cele patru legislaturi prevăzute de constituţie, urmând în chip necesar alegerile generale. Prin urmare, în cursul acestui an şi înainte de începerea legislaţiei viitoare, noui alegeri generale trebuesc efectuate.

Partidul naţional — spune d-sa — ţărănesc este rezerva pe care o are ţara şi Suveranul o are astăzi, atât în conjunctura internă din punctul de vedere al seriozităţii, al fixării principiilor în cadrul de desvoltare actuală al ţării noastre cât şi din punct de vedere al popularităţii. In toate alegerile parţiale, judeţene şi comunale, partdul naţional ţărănesc a fost singurul care s'a situat ca o poziţie în faţa guvernului şi deci oferă mai multă siguranţă pentru alegerile libere, curate (ca iţarii d-lui Mihalache), nepătate de fraude, de abuzuri şi de violenţe.

Din punct de vedere extern, partidul naţional ţărănesc înţelege să urmeze în politica externă calea tradiţiei politice, a instinctului naţional, alături de cei cari ne garantează integritatea frontierelor actuale. Prin urmare, partidul naţional ţărănesc este singurul care oferă toate garanţiile unei guvernări liniştite şi rodnice (N. R. Să fie adevărat d-le Potârcă?). Tedinţele divirgente din partidul liberal sunt din pricina dorinţei prea mari de îmbogăţire a partizanilor, dorinţă care în partidul naţional ţărănesc e socotită curată profanare a ţării.

Aşa dar, singurul succesor indicat de ţară este partidul naţional ţărănesc, (N. R. Bravo domnilor). De aceea e natural ca acest partid să fie obiectul tuturor calomniilor şi atacurilor. (N. R. Cine îl atacă domnule Potârcă ?).

După aceste eclaraţii, d. Virgil Potârcă a rostit un imn de mulţumire soarelui de primăvară c'a fost îngăduitor cu persoana -sale şi un altul de preaslăvire pentru d. Mihalache.

Apoi, şi-a completat declaraţiile cu observaţia că nu înţelege rostul acestor alegeri la sfârşit de guvernare.

Insfârşit, s'a ocupat de interesele locale ale craiovenior, menţionând că ar fi necesar să se înfiinţeze la Craiova o facultate de agricultură (pentru studiul scrisorilor către plugari ale d-lui Mihalache) şi una de drept.

Iar pe planul economic d-sa a preconizat aşa precum prevede la carte d. Madgearu; înfiinţarea unei fabrice de industrii agricole.

Mare fierbere printre avocaţii creştini Timişoreni

Baroul are datoria să intervină la timp

Cele câteva numiri de avocaţi în fruntea unor importane instituţii industriale şi comerciale, au avut darul să nemulţumească majoritatea avocaţilor din Timişoara. Explicaţia este foarte firească, ea găsindu-şi logica în situaţia materială a acestor breslaşi.

Şi iată de ce: Măsurile luate de d. Valer Pop, ministrul avuţiilor naţionale, în ultimul timp au produs serioase perturbaţiuni în anumite aranjamente ale stabilimentelor minoritare, unde şi-au găsit plasamentul gras plătit, toate spurcăciunile, toţi mucenicii obscuri ai Baroului local.

Ca să fim bine înţeleşi, acum câteva săptămâni, d. Valer Pop a dat o circulară tuturor inspectoratelor industriale pentru ca să se procedeze de îndată la românizarea personalului în întreprinderile particulare. Dar nu numai din punct de vedere al cetăţeniei, căci printr'o asemenea tălmăcire, aceşti moguli scabroşi puteau să beneficieze şi pe mai departe de situaţiunile lor privilegiate. Dar e vorba de românizare din punctul de vedere etnic, ceeace a stricat multora din calculele lor.

Pentru un bob de linte

In linia acestor preocupări, ovreii vizaţi la sacrificiu şi-au aranjat cu un ceas mai devreme socotelile lor. Astfel au recurs la serviciile unor şabăsgoimuri, care în schimbul unor neînsemnate redevenţe lunare, s'au vândut pentru un blid de linte. Aceştia au acceptat să figureze ca avocaţi la unele stabilimente particulare, lăsând în schimb pe aceşti avocaţi ovrei deja angajaţi să-şi continue nestingheriţi meseria.

Revizuiri ce se impun

Baroul avocaţilor din Timiş-Torontal, în frunte cu energicul pro-decan, dr. Adrian Brudariu, s'a sesizat, luând de îndată măsurile dictate de împrejurări, ce vor avea darul să împiedice pe viitor asemenea abuzuri în dauna colegilor avocaţi. Deocamdată recentele numiri dela Banca Românească, Industria Lânei, «Lomaş» şi Fabrica de Conserve, trebuesc revizuite, căci este inadmisibil ca în ţara românească, ovreii ca Deutsch, Frenkel, Löffner, etc., să-şi facă de cap în timp ce un mare număr de merituoşi avocaţi români sunt constrânşi să îndure cea mai neagră mizerie.

De aceea repetăm, angajările de avocaţi la stabilimentele particulare, să se facă numai prin Barou, iar nu prin căi piezişe, căci numai astfel se vor putea evita o serie de nemulţumiri ce-şi au în majoritatea cazurilor o bază bine întemeiată.

I. Dolga

Războiul civil din Spania

Tranşee comuniste, la câteva minute după cucerirea lor de către naţionalişti. Se văd foarte distinct efectele teribile ale bombardamentului.

Desbaterile parlamentare

Discursul d-lui Istrate Micescu la modificarea legii învăţământului superior

CAMERA

Şedinţa dela 14 Martie 1937

Şedinţa se deschide la ora 10 jum. dimineaţa, sub preşidenţia d-lui Gh. Fotino.

După ce se fac comunicările, se intră în ordinea de zi cu discuţia proectului de lege, votat de Senat, relativ la înfiinţarea şi organizarea oficiului pentru încurajarea şi îndrumarea culturii, industrializării şi valorificării plantelor textile. D. St. Mihăescu este pentru proect, însă cu rezerve, în timp ce d. Iancuiescu este cu totul pentru proect, iar d. Deleanu «petru-contra». După ce raportorul face un scurt istoric al cultivării textilelor şi d. Tiberiu Moşoiu, combate criticele aduse legii, proectul este adoptat şi votat în total cu bile.

Urmează discuţia şi votarea unor legi, din cele multe care aşteaptă pe birourile Camerei să le vie rândul, după care şedinţa se suspendă la ora 1.

[...]ază, după ce şedinţa mai înghite câteva proecte de legi, se [...] discuţia legei învăţământului universitar.

Cuvântarea d-lui Istrate Micescu

D. ISTRATE MICESCU luând cuvântul la legea învăţământului universitar, spune:

D-le ministru, aţi lucrat cum vi s'a spus de către un bătrân dascăl acela care a contribuit la formarea sufletească a noastră care a fost apostolul neamului în perioada de frământare sufletească, ce a dat sacrificiile războiului şi realizarea unui ideal. d. Iorga v'a spus că proectul dv. se resimte din inspiraţia unui gest de spaimă. Efectiv constat o îngrijorare în expunerea de motive. Este reflexiunea dacă nu a unei spaime, în orice caz a unei îngrijorări care vă alarmează.

Mă întreb însă atunci când căutaţi remediile, nu cumva, când spaima vine din altă parte, daţi lovitura peste drum?

Caracteristica proectului dv. este de a denunţa opiniei publice o complicitate, pe care n'aţi stabilit-o cu nimic, complicitate care nu poate fi imputată corpului profesoral, pentru ceea ce vă înspăimântă şi vă alarmează pe dv., ca şi cum cauza s'ar găsi în noi, în corpul profesoral.

Or, dacă luăm aceste preocupări studenţeşti, care pretindeţi că au turburat învăţământul superior, încât să justifice aducerea acestui proect, chiar dv. recunoaşteţi în proectul dv. că în revendicările tineretului nostru nu este o sursă de dispreţuit, pentru că inspiraţiile acestui tineret îşi au rădăcina lor în adâncul sufletului naţional.

Chestia taxelor universitare

Dela 19[..] şi până în prezent, de când viaţa parlamentară intensificată şi însufleţită prin Unire, şi-a reluat cursul după evenimentul războiului ce s'a făcut pentru Universitate? Eu [...] vreo şedinţă a Corpurilor Legiuitoare în care să se fi dat vreo atenţie vieţii universitare? Fost-a vreo împrejurare în care, în afară de modificările curente ale salariilor cu indemnitatea de scumpete şi de chirie la fel cu ceilalţi funcţionari, să fi avut vreo grije autoritatea de mărirea localurilor, în vederea sosirii tineretului din provinciile alipite la sursele de lumină ale patriei mume, în centru, acolo unde se plămădise, cu tineretul de altă dată, făurirea, realizarea idealului naţional.

Oratorul arată că graţie taxelor s'a putut face ceva pentru universitate. Începuturile cetăţii universitare s'a făcut prin primul edificiu impozant al facultăţii de drept.

Astăzi dv. închideţi această facultate. Cine o închide? Tocmai statul care n'a contribuit cu nimic la ridicarea ei.

Cu privire la sancţiunile legii aplicate profesorilor, d. Micescu spune: care este marea crimă?

Profesorii fac politică. Doamne! Dar dv. nu faceţi? Şi încă de când şi cu câtă strălucire?

Politica este un lucru atât de urât încât să devină un delict? Dacă este un lucru atât de urît, pentru ce îl facem? Sau este posibil ca politica să corespundă unor nevoi sufleteşti de înalt ordin, şi atunci nu poate fi un delict pentru care se pedepseşte cineva, ba încă mai grav. Eu înţeleg într'o ţară în care suveranitatea naţiunii se exprimă prin semne, să aveţi preocuparea de ordin politic a egalităţii şi că este inegal şi iritant ca unii să ştie să citească şi chiar să-şi ia licenţa şi doctoratul, când alţii nu cunosc încă alfabetul. Dar eu cred că, în loc să reacţionaţi în sus, trebuia să reacţionaţi în jos, cum aţi început: răspândiţi alfabetul, dar nu închideţi universităţile.

Toţi cetăţenii acestei ţări sunt egali înaintea legii. Noi avem o doctrină prin care credem că nu suntem şi egali în drepturi, pentrucă suntem diverse obârşii etnice. Noi, credem că numai românii au drepturi în această ţară şi că cei cari au venit peste români pot să aibă pretenţii, dar nu pot să aibă drepturi.

Ei bine, cine îl dă în judecată pe profesor? Ministrul. Cine îl judecă? Tot ministrul. Cine interpretează legea, după care să fie judecat? Tot ministrul.

Apoi, dacă acţiunea este pornită disciplinar de către ministru, poate să o judece tot el! Nici pentru infracţiunile penale d. ministru al educaţiei naţionale, acelea pe care le-aţi tratat în aceeaş categorie cu delictele de opinie politică, nici pentru acelea procurorul, după ce a acuzat, nu poate să treacă pe scaunul de judecător şi să condamne.

Iată textul art. 19: «Numai ministrul educaţiei naţionale şi autorităţile universitare au dreptul de a interpreta şi aplica legile».

Cer voie Camerei să-i reamintesc art. 36 din Constituţie: «Interpretaţia legilor cu drept de autoritate se face numai de puterea legiuitoare».

Atunci ce mai rămâne din separaţia puterilor de stat, dacă sub cuvânt de interpretare a legilor ele pot fi înţelese şi impuse a fi înţelese tocmai de aceia, cari sunt chemaţi să le execute, pe când dreptul de a le interpreta rămâne numai puterii legiuitoare, aşa cum prevede Constituţia.

CAMINELE

Trec acum dela rolul profesorului la grija pe care o purtaţi studentului.

Aţi început prin a-i lua căminele.

Textul proectului dv. de lege: toate căminele şi cantinele trec în proprietatea statului

Cum trec? Care este mijlocul de drept prin care trec?

D. ŞTEFANESCU-GOANGA, subsecretar de stat la ministerul educaţiei naţionale: Acest aliniat este introdus de Senat, nu era în proectul nostru iniţial.

D. ISTRATE MICESCU: Dar el ne soseşte la Cameră şi riscă să treacă de aci la sancţiuni şi să devină obligatoriu.

Eu mă întreb: în raport cu art. 17 din Constituţie, care spune, că «proprietatea» de orice natură, este garantată», şi cu art. 15, care spune că: «nici o avere nu se poate confisca» cum aţi trecut această proprietate a judeţelor şi comunelor, în proprietatea statului?

Cum puteţi face acest lucru, când art. 24 din Constituţie prevede că şi judeţele şi comunele sunt datoare să dea ajutor şi înlesnire elevilor, lipsiţi de mijloace, în toate gradele învăţământului în măsura şi modalităţile prevăzute de lege. In toate gradele învăţământului, deci pe temeiul unei îndatoriri, a unei obligaţii, prevăzută în chiar Constituţia ţării, aceste judeţe şi-au făcut datoria faţă de copiii cetăţenilor lor.

Nu vreau să-mi atrag popularitatea studenţilor mei; nu am nici o organizaţie politică, nu fac parte din nici un partid. Făceam parte din partidul liberal până în clipa în care sentimentul lui naţional a cedat preocupărilor democrative şi liberalismul lui a fost înlocuit prin gestul de a exagera puterile statului şi de a sugruma libertăţile individuale, cari sunt baza liberalismului. Atunci mi-am eliberat conştiinţa de orice tiranie.

Principalul oricărei tendinţe de guvernare despotică este spaima; scopul urmărit este liniştea. Dar când liniştea provine din mijloace extreme nu e pace ci tăcere provizorie, care nu înseamnă pace.

Deschideţi universităţile d-le ministru.

*

Şedinţa se suspendă şi la redeschidere iau cuvântul la aceiaşi lege d-nii Neguş şi Răducanu.

D. Petrecu Ercea, raportorul, susţine legea.

D. dr. C. ANGELESCU, ministrul educaţiei naţionale, spune că dispoziţiunile legii sunt sugerate de înşuşi rectorii şi decanii universităţilor. După ce arată ce s'a făcut pentru universităţi şi cazul profesorilor ambulanţi, analizează problema taxelor, burselor şi a studenţimei în general.

După ce vorbeşte şi d. Ştefănescu Goangă, subsecretar de stat, se naşte un incident, pe chestia continuării şedinţei care se mai bucură de prezenţa a câtorva deputaţi door.

Peste Hotare

ASALTUL COMUNIST ASUPRA COLONIILOR

Moscova îşi continuă nestingherită propaganda sa criminală în lume. Privirile Kremlinului roşu sunt îndreptate acum — mai atent ca niciodată — înspre colonii. In afară de roadele propagandei, Moscova se gândeşte desigur şi la bogăţiile pe care eventual le-ar putea avea.

Activitatea subversivă a Kominternului, urmează după un plan întocmit până în cele mai mici amănunte. Astăzi rezultatele — numai câteva — sunt următoarele:

In Tanganika pentru prima oară indigenii s'au revoltat contra englejilor şi s'au pus în grevă.

La Bombay agitaţia marxistă face ca autoritatea să recurgă la măsuri foarte violente pentruca ordinea să fie menţinută.

In India ciocniri violente cu armata şi lucrul oprit, în numeroase fabrici.

La Singapur întruniri oprite de poliţie, agitaţii între lucrători şi ciocniri violente, fac ca ordinea să fie permanent periclitată.

La fel la Tanger, Senegal, Oran, D[...]an, Algeria, Mark-El-Kader, agitaţiile se ţin lanţ din cauza otravei marxiste ce n'a fost combătută la timp.

Asaltul roşu în colonii continuă. Guvernele democratice inconştiente lasă drum liber imperialismului moscovit.

MECANISMUL ROŞILOR

Cu toate măsurile luate de comitetul de ne-intervenţie în Spania, agenţii Moscovei continuă să trimeată voluntari în focul iberic.

Tineretul naţionalist din Danemarka a reuşit să descopere întreg mecanismul roşilor, fabricat în această materie. Danemarka devenise centrul acestei acţiuni. Aci se adunau voluntari danezi, suedezi, norvegieni, cehoslovaci, poloni, etc.

Şefii roşii înarmau voluntarii cu paşapoarte false, îi treceau în Franţa — mai mult sau mai puţin — înşelând autorităţile şi-şi duceau victimile în Spania comunistă.

Sistemul a fost însă descoperit, centrala comunistă din Danemarka desfiinţată şi vânzătorii de oameni încarceraţi.

Moscova însă n'are scrupule. Centrala va fi mutată curând în altă ţară.

AMBASADORUL ROŞU

Un nou ambasador sovietic s'a înscăunat la Madrid; d. Léon Haikiss este cel ales de Moscova de această dată.

Noul ambasador a fost unul din cei mai activi membri ai «Secţiei de Agitaţie» a Kominternului.

Haikiss a făcut o carieră strălucită în Ceka. Desigur conştiinţa sa — dacă o are — nu e tocmai limpede.

A fost secretar de legaţie la Mexic şi acolo a cam grăbit «propaganda», căci morţi şi răniţi s'au văzut destul de mulţi printre cei ce l'au urmat.

A fost descoperit de poliţia mexicană, ca agent secret şi provocator al Kominternului pentru America latină.

Ovreiul acesta periculos însă, de data aceasta nu prea va avea noroc.

Madridul va cădea şi Spania va fi naţionalistă şi va rămâne creştină.

Léon Haikiss va avea soarta lui Rezemberg înaintaşul, şi se va reîntoarce la Kremlinul lui.

Citiţi zlinic „Buna Vestire"

SPORT

CARNET

La București

Venus își menține locul de frunte

Unirea-Tricolorul a cedat lanterna

Primăvara a venit cu pași repezi. Tribunele au apărut mai puțin sumbre decât la matchurile din săptămânile trecute, deoarece căldura înăbușitoare a scos pardesiele din naftalină. Lume multă, aproape 14.000 de oameni. Și, așa cum prevăzusem, multă vorbă românească. Limba lui Arpad nu s'a prea auzit. Natural! Nu juca nici F. C. Rapid, nici C.A.O, nici Ripensia.

UNIREA TRICOLOR—CRIȘANA 2—0 (1—0)

Matchul acesta era așteptat cu multă nerăbdare atât de echipa din Obor cât și de publicul bucureștean care dorea o redresare cu orice preț a oborenilor.

Scorul d e2—0 reprezintă în mod just raportul de forțe dintre combatanți. Chiar felul în care s'a marcat, câte un goal în fiecare repriză, dovedește ușoara superioritate a Unirii. Primul goal a fost marcat în minutul 14, cu capul, de către Schileru, iar al doilea de către Iordache, în minutul 62, printr'o acțiune personală.

Jocul în general a fost echilibrat, cu incursiuni dese spre ambele porți.

Unirea Tricolorul a avut o linie de fundași slabă. Faptul acesta a prilejuit ocazia lui Ego Munteanu să facă o partidă mare în poarta oborenilor. Sigur pe minge și cu un plasament fără greșeală, Ego apără tot așa de bine atât pe sus cât și pe jos.

Linia de mijlocași nu a prea strălucit, dar s'a făcut folositoare. Dela înaintare remarcăm partida mizerabilă făcută de Sony Niculescu, care a dormit tot timpul. Jocul acestuia ni s'a părut suspect. Ceilalți înaintași au jucat bine, dar mai ales Iordache. Dincă Schileru a făcut o partidă curajoasă.

Dela Crișana, portarul Negru a jucat destul de bine. Nu putea apăra ceeace i s'a marcat. Linia de fundași bună. Mai bună linia de mijlocași, linia de înaintare slabă de tot.

Prin rezultatul de ieri Unirea a totalizat 8 puncte și a săltat în clasament la locul 11. Dorim oborenilor succese și mai frumoase, întrucât avem convingerea că Unirea-Tricolorul are să-și spună un cuvânt mare în sportul românesc.

Avem cuvinte bune atât pentru jucători cât și pentru conducători, cari au reușit să restabilească o disciplină de fier în clubul lăsat în debandadă de foștii săi ispravnici.

D. Ritter a arbitrat cu scăpări mari. Arbitrajul său slab n'a influențat rezultatul.

VENUS—GLORIA 4—1 (3—0)

Atât Venus cât și Gloria țineau mult la un rezultat favorabil. Ambele echipe practică acelaș sistem de joc rapid și însuflețit și țin să rezolve o veche rivalitate sportivă, care, până acum, s'a soldat în mod regulat în favoarea Venusului, atât la Arad, cât și la București.

Așa cum arată și scorul, jocul a fost de departe la discreția Venusului în prima parte, iar după reluare s'a echilibrat, fiecare echipă marcând câte un goal.

Ambele echipe s'au prezentat în formațiile lor complete. Dela început Venus se instalează în câmpul Gloriei și i bombardează poarta, care rămâne nepătrunsă până în minutul 10, când Petea Vâlcov marchează frumos dintr'o trecere a lui Humi. Tot Petea marchează impresionant, printr'un shoot bombă, în minutul 15, pentruca după două minute, mingea să se rostogolească din nou în plasa Gloriei dintr'o dispută corp la corp între Humi și Theimer. A fost cel mai glumeț goal al zilei.

La reluare, Gloria își închează atacul. Jocul de câmp este frumos — foarte frumos — și echilibrat. Treceri rapide, combinații executate cu precizie. Insă ambele înaintări ratează. Humi trage două bare și mai pierde încă două ocazii sigure, Petea resimțindu-se de pe urma rănirii din matchul cu Chinezul slăbește și ratează, iar dela Gloria, Mercea și Mărienuț pierd regulat în careul Venusului.

In minutul 86 Humi marchează din nou. 4—0 pentru Venus. Timpul regulamentar trece, dar arbitrul un fel de idiot cu fluer, prelungește fără nici un motiv. In minutul 92 Mercea marchează un goal frumos.

Burdan a jucat bine. Dealtfel n'a avut o sarcină prea grea.

Sfera și Albu au fost doi fundași de nădejde care se impun pentru echipa națională. Sfera a fost cel mai bun om de pe teren.

Colea Vâlcov a făcut o partidă excelentă în jocul său defensiv.

Bărbulescu modest, iar Gorgorin din ce în ce mai bine. Stăpânește mingea cu autoritate. Ar trebui să drible mai puțin și să servească mai precis.

Grațiu a jucat cu mult avânt, Dan Gavrilescu a muncit și a reușit să fie folositor. Humi a făcut din nou o partidă extraordinară — este cel mai bun înaintaș centru dintre toți cei cari au jucat la București — Petea a jucat la fel, cât timp nu s'a resimțit de rana mai veche, iar Enea fost bun.

Dela Gloria, Theimer a fost slab. Chereșlădeanu și Volintir doi fundași buni, Igna, Dobra, și Lupaș buni, de tot, mai ales după reluare, iar Mărienuț, Rohan, Fritz, Nicola și Mercea au format o linie bună de înaintare, însă au fost prea timizi în fața porții.

UN ARBITRU IDIOT ȘI UN ACCIDENT NENOROCIT

Partida a avut nenorocul să fie arbitrată de cel mai sinistru personaj din lumea cavalerilor cu țignal. Pe nume Ionescu-Țope, și-a transformat porecla în renume. Acest om este rușinea arenelor de sport. De câte ori a apărut pe terenurile bucureștene, a trebuit să ne amărască, să ne umple cu venin. Ieri a arbitrat infect. A dat decizii cu desăvârșire lunatice, a produs când râsul când indignarea jucătorilor și a privitorilor.

In plus, gâmb și nătăfleț, a uitat să se uite la ceas spre sfârșitul matchului, așa că s'a jucat cu trei minute mai mult. Din cauza acestei prostii s'a marcat un goal nereglementar, iar Ene, excelenta aripă a Venusului, a avut ocazia să se ciocnească cu Theimer și să-și rupă piciorul drept.

Ionescu-Țope trebue sancționat cu severitate. Comisia Campionatului ațional are datoria să arate că știe să dea și hotărâri mai inteligente decât acelea prin care interzice funcționarea cronometrelor pe teren.

(Propunem instituirea unor cronometrori oficiali la matchurile de campionat. Așa cum ca la box.)

VIRGIL POPESCU

Ene și-a rupt piciorul. S'ar părea, un fapt divers. Minusculul înaintaș al Venusului a trebuit să simtă și el — dece? — dintele atât de hain al întâmplării. Tânăr și talentat, Ene era pentru mulți speranța, cu mulți sorți de izbândire, a echipei naționale. Venit din Constanța, tânărul nostru prieten a reușit de la început să prindă simpatia miilor de inși, care veneau în tribune cu dorința — de multe ori nemărturisită — de a-l vedea jucând pe Micky Mouse, însuflețit, inteligent, cu dragoste pentru football și pentru clubul său.

Astăzi Ene este pe patul de suferință. Nu știm cât timp nu va mai juca football. Noi îi dorim o cât mai grabnică însănătoșire și nădăjduim că ne vom revedea camaradul cât mai curând, apărând culorile clubului său.

Dar în numele lui și al Venusului, lipsit astăzi de unul dintre cei mai buni jucători ai săi, cerem Comisiei Campionatului Național, să sancționeze drastic pe nenorocitul individ, deficientul mental Ionescu-Țope, care a prilejuit tristul accident. In numele nostru și al publicului, vom cere în fiecare zi, până la capăt, sancțiunile care nu trebue să întârzie. Ar fi trist. Și rușinos.

Ultimul cuvânt tot pentru Ene: Nu fii prea trist, dragă prietene! Cu tine și lângă tine suferim și noi. Ne pare rău că nu te vom vedea o vreme. Dar Dumnezeul nostru care ajută pe legionari, te va ajuta și pe tine să scapi teafăr din această încercare. Și nu uita că ai prieteni mulți.

Rugby

T. C. R.-Viforul Dacia 9-0 (6-0)

După matchul nedecis din săptămâna trecută, victoria a revenit de data aceasta pe merit, decanilor. Jocul a fost tot timpul echilibrat. A plăcut enorm atacul T. C. R. și placajele galbenilor.

Vif. Dacia a pierdut din cauza grămezii care n'a furnizat baloane trei sferturilor. Incercările au fost marcate de: Damian printr'o frumoasă acțiune, Crisoveloni și Moldoveanu.

S'au remarcat dela T. C. R.: Gică Popescu și Dragu ;Vif. Dacia a avut cei mai buni oameni în: Gică Sterian, Kurzbauer și Bolțeanu. A arbitrat bine Vicenzio Fanella.

Viforul Dacia-Orfeus 3-2 (2-1)

In vederea reluării campionatului Vif. Dacia s'a antrenat pe terenul dela Velodrom în compania Orfeusului. Matchul s'a desfășurat tot timpul în avantajul Vif. Dacia care n'a putut să transforme această superioritate din cauza ineficacității înaintării.

Galbenii au marcat prin: C. Sterian (2) și Cristea iar Orfeus prin Atanasiu și Giovanidis. Cel mai bun din „22" a fost juniorul Lupu care promite enorm. Un veritabil talent.

A arbitrat excelent d. Seruleanu, un arbitru de viitor.

Inaintea matchului a avut loc sfeștania pentru deschiderea sezonului, oficiată de părintele Busuioc. Au asistat un număr impozant de atleți în frunte cu întreg comitetul.

Clasamentul Diviziei A

Venus	14	9	3	2	46:17	21
Rapid	14	9	2	3	35:17	20
Ripensia	14	9	0	5	43:28	18
Amefa	14	7	4	3	29:15	18
Victoria	14	8	1	5	37:26	17
Gloria	14	7	2	5	29:28	16
Juventus	14	4	4	6	25:36	12
Universitatea	14	5	1	8	27:36	11
Crișana	14	4	2	8	25:32	10
C. A. O	14	4	2	8	23:35	10
U. Tricolor	14	3	2	9	25:34	8
Chinezul	14	3	1	10	22:45	7

Scrimă

Un important concurs de scrimă s'a ținut aseară în sala de arme a Cercului Militar din Capitală.

S'a disputat cupa de sabie «general Mavrocordat», concursul contând în acelaș timp și ca mijloc de selecționare a trăgătorilor în vederea matchului cu Cehoslovacia.

Rezultatele tehnice:

1. Cpt. Roicia (Cerc. Milit.) 11 victorii 18 tușe;

2. Salmory (sala Atanasiu) 9 vict. 22 tușe;

3. Prager Doliscecko (sala Atanasiu) 9 vict. 30 tușe;

4. Schneider (sala Atanasiu) 6 v. 25 tușe;

5. Lt. Burlacu (Cerc. Militar) 6 vict. 33 tușe.

Alte rezultate de football

Divizia B.

Brașov. Sport Studențesc—I. A. R. 2-2

Sibiu. Șomii—Victoria (Carei) 4-0

AMICALE

Galați: Fr. Română — D. V. A. 8—5 (0—0).

Venus — Concordia 3—1 (1—1).

Cluj: Unirea — Avram Iancu 4—1 (3—1).

Reșița: C. A. T. — Muncitorii 0—0.

Craiova: Roșine Crinița — Jiul 4—0 (2—0), match amical.

Jimbolia: Jimboliana — C. F. R. 1—1 (1—1).

Arad: Tricolor — Transilv. 1—1 (1—0).

Unirea — Astra 1—1 (1—1).

Tg. Mureș, Cupa Boerescu: Mureș — Monopol 9—1 (6—0).

Lugoj: Mica Brad — Muncitori Lugoj 1—0 (1—0).

Timișoara: Jandarmii-Kadima 6—1 (3—1).

Satu Mare: Clubul Sportiv — Stăruința 4—0 (2—0).

Brașov: A.C.F.R. — Astra 4—0 (3—0).

Sibiu: C. F. R. — Muncitorii 2—1 (0—1).

Constanța: Telefon Club — Victoria 3—2 (3—0).

Iași: Textila M. W. — Macabi (Chișinău) 2—0

Rezultatele din țară

Juventus-Chinezul 3-1 (1-1)

JUVENTUS—CHINEZUL 3-1 (1-1)

TIMIȘOARA. — Mai eficaci bucureștenii au putut să-și însușească victoria la două puncte diferență.

Au marcat: De Vittor (min. 20), Korony (min. 47) și Zăinescu (min. 67), pentru învingători.

Pentru formația ungurească a d-lui Inga a marcat Bajus.

Au asistat 2500 spectatori.

*

ORADEA. — In fața a 3000 de

F. C. RAPID—C. A. O. 1—0 (0—0)

spectatori Rapid a reușit cu greu să în[…] marcat în minutul 61 de Lengher.

Cel mai bun din „22" a fost Petrică Rădulescu, pe când Auer, Baratky et comp. s'au întrecut în... ratări de ocazii.

*

AMEFA—RIPENSIA 3—1 (3—0)

ARAD. — Amefa învinge pe foștii campioni, după un joc în care a fost mai superioară. Punctele au fost înscrise de Burger (în propria-i poartă), Bătrân, Presler și Schwartz.

Așa cum am spus-o și altă dată Ripensia a dovedit și acum că nu mai […]

Rezultatul examenului de dactilografe la C.F.R.

In urma examenului ținut la direcțiunea căilor ferate române, pentru ocuparea a 28 locuri de dactilografe, au fost admise următoarele candidate:

1. Olteanu S. Maria, 2. Niculescu Elisabeta, 3. Turculeanu Florica, 4. Vari Elena, 5. Erhan Lidia, 6. Rujinski Maria, 7. Constantinescu H. Elena, 8. Oprițescu Maria, 9. Tudor I. Nicolina, 10. Constantinescu D. Elena, 11. Spătărel Ana, 12. Rădulescu Polixenia, 13. Ciolac Larisa, 14. Fopion Elena, 15. Rusu Ionela, 16. Oprișănescu Eugenia, 17. Harjeu Georgeta, 18. Vasilescu Maria, 19. Mozes Iolanda, 20. Trifescu Eufrosina, 21. Secară Elena, 22. Unguréanu Ioana, 23. Botzan Maria, 24. Popescu Tatiana, 25. Ionescu N. Maria, 26. Micu Margareta, 27. Chiper Elena, 28. Hancu Maria.

Călătoria elevilor școalelor profesionale C. F. R. proveniți din afara cadrelor C. F. R.

Elevii școalelor profesioniste C. F. R., proveniți din afara cadrelor C F.R., precum și membrii familiilor, soțiă și copii, beneficiază de 75% reducere pe C. F. R., pe baza carnetelor eliberate de direcțiunea de care aparține școala.

Aceste carnete se vor elibera pentru clasa la care are dreptul categoria de funcționari pentru care se pregătesc elevii.

Pe baza acestor carnete, atât elevii cât și familiile lor au dreptul a călători cu 75% reducere în mod nelimitat precum și la șease călătorii gratuite pe baza permiselor de circulație pentru câte o singură călătorie.

Un comunist sfidează justiția

De ce nu poate fi executat mandatul de arestare Nr. 8.407, privitor pe jidovul Moișe Oreșter?

CHIȘINĂU. — De zece ani trag cu tun de slovă în banda gangsterilor presei iudeo-comuniste dintre Prut și Nistru. Și nu numai că strig în pustiu — nu s'a luat nici o măsură contra acelora ce otrăvesc sufletul celor peste două milioane de moldoveni din Basarabia! — dar, spre rușinea „aleșilor" Răzeșilor și Mazâlilor, tot eu am avut de tras consecințele: fără nici un motiv legal, s'a dat ordin de suspendarea ziarului meu „România Creștină".

Am spus, aici și aiurea, că presa din această parte a țării — 12 cotidiane și 15 periodice, scrise în limba rusă — este în întregime condusă de jidani, adică de drojdea societății; redacțiile oficioaselor moscovite sunt ticsite de indivizi, certați cu morala și cu justiția, care desfășoară o activitate profund dăunătoare siguranței noastre de stat.

Și când ne gândim că majoritatea acestor tâlhari... ai scrisului, să zicem, se plimbă gratuit pe C. F. R. cu permise de ziarist..

In vreme ce bieții ziariști, români creștini, cari depun sforțări uriașe pentru a paraliza acțiunea scrisului străin, sunt lipsiți de acest favor!...

MANDATUL DE ARESTARE Nr. 8.407

Am credința că 95% dintre «ziariștii» acestor tribune de scandal și șantaj, sunt condamnați pentru: insulte aduse autorității de stat, pentru agitații comuniste, pentru spionaj (cum e cazul «redactorului» Oener dela ziarul «Besarabscoe Slovo», care a ispășit 2 ani pușcărie pentru spionaj în favoarea Moscovei), pentru șantaj, etc.

Galițienii au însă un sistem, special, de-a se sustrage dela executarea pedepselor, ce li se aplică de justiție.

Iată un caz: perciunatul Moișe Oreșter, «redactor» la ziarul «Besarabscoe Slova», a fost condamnat la 2 luni închisoare. Condamnarea a rămas definitivă și i s'a emis mandatul de arestare Nr. 8.407, din 7 Martie 1932.

Ei bine, jidanul a fugit la București și s'a ascuns sub numele de Ion Rusu — spre a scăpa de executarea condamnării. Și, vai!, perciunatul nu stă ascuns, în adevăratul înțeles al cuvântului, ci este colaborator la ziarul «GAZETA» și corespondent pentru Capitală, la ziarul liberal «Gazeta Basarabiei», care apare la Chișinău!

TRECUTUL LUI MOIȘE OREȘTER

Cum se face că Oreșter n'a putut fi luat de guler și băgat la pușcărie, nu știm

Cert e că deși condamnat definitiv — mai are și alte condamnări — sfidează justiția țării și nu intră... la răcoare.

Dar, să vedem cine este acest tip de galițian autentic:

In anul 1917, când bolșevicii se retrăgeau în debandadă din Moldova (recte armata rusă, bolșevizată), în Chișinău s'a constituit un tribunal revoluționar-comunist, care avea putere de-a judeca pe toți „moldovenii refractari constituirei republicei sovietice". Grefier al acestui tribunal era „ziaristul" de astăzi — cu permis de gratuitate pe C. F. R. Moise Oreșter zis L. Rusu.

Dar nu numai că acest comunist a redactat și executat o serie de sentințe, împotriva moldovenilor noștri cari luptau pentru realipirea la Patria mamă, ceva mai mult: Moise Oreșter, grefierul tribunalului revoluționar bolșevic din Chișinău, a condus o bandă de comuniști compusă numai din jidani care a atacat trenul voluntarilor ardeleni, ce sosise dela Odesa în gara Chișinău, și cu acest prilej, au fost asasinați 6 voluntari ardeleni, cei rămași în viață au fost batjocoriți (scuipați, pălmuiți și maltratați) de către aceiași agitatori comuniști (cazul s'a petrecut în ziua de 6 Ianuarie 1918, ora 5 dimineața).

Pentru aceste asasinate, jidanul Oreșter n'a avut nimic de suferit, dimpotrivă a fost decorat — mai târziu, în 1928, — cu ordinul „Coroana României"... pentrucă a știut să arunce vina pe tovarășii săi din bandă, care trecuseră Nistrul!

In care țară din lume s'ar putea petrece asemenea nelegiuiri: Dovedit că a fost grefier al tribunalului bolșevic («Front'Odel») și a redactat sentințe de condamnarea moldovenilor, dornici de Unire; că a luat parte la asasinarea celor 6 voluntari români; că dela Unire, în calitate de «ziarist» la ziarele jidano-ruse, a aruncat cu noroi în tot ce exista românesc pe meleagurile Basarabiei; că, însfârșit, a ajuns în Capitala țării — spre a se sustrage dela executarea unei condamnațiuni definitive — de unde, prin «Gazeta» jidovească, continuă a ultragia Nația aceasta românească, — și cu toate acestea, nimeni nu-l ia de guler să-l trimită acolo unde se cuvine! Oare unde, în ce țară trăim?...

Sergiu Florescu

Un popas în procesul bandei de incendiatori

Vrem mai multă demnitate și energie din partea autorității, spre a nu se mai reedita înfrângerea rușinoasă suferită de justiție în cazul Pipergall

In repețite rânduri, dela tribuna Parlamentului, d. deputat GH. URZICEANU, iar dela cea mai modestă a presei subsemnatul, am desvăluit adevăratele dedesubturi, cu adevărat senzaționale, ale procesului incendiatorilor criminali, ce se desbate actualmente în fața Curții cu jurați.

Constatăm însă, că împotriva apucăturilor ei obișnuite, presa de scandal se străduește să învesmânteze acest formidabil eveniment în strae cât mai insignifiante cu putință. Nu vi se pare oare suspect acest lucru?

Și trebue căutată oare explicația numai în faptul că acuzații se numes IȚIC BACALU, IOSUB FESSLER, AUREL SARF, NUHAM MUELLER, ȘLOIM CRISTESCU, MENDEL CONSTANTINESCU și BERESTEANU? Nici aceasta nu o credem.

Explicația adevărată e alta. Și noi ne luăm obligația față de cetitori, ca s'o lansăm atunci când ea va fi cu adevărat utilă justiției.

UMBRA LUI PIPERGALL, RATACEȘTE IAR PE LA JURAȚI...

Până atunci, nu ne putem împiedeca de a atrage atențiunea bunilor români din această țară, asupra greșelii enorme, asupra crimei de neiertat pe care au săvârșit-o, dacă ar tolera ca să reediteze și acum— precum se încearcă cu febrilitate, a finalului concluziilor ultimo din faimosul proces PIPERGAL. *(Primult din bogata serie a acestui prunc ucigaș, despre care ni se spune că se găsește iar liber).*

Atunci ca și acum s'a încercat insinuarea mai multor ovrei cu misiuni speciale în rândurile juraților.

Atunci ca și acum se încearcă demoralizarea Tribunalului prin incidente de prisos, printr'o aglomerație inuzitată de consângeni, prin scene de teatru scabros și prin ungerea cu undelemn talmudic a resorturilor ascunse și ruginite din presa de mare tiragiu.

Atunci ca și acum, mărturisirile sincere scăpate în primele momente de panică, sunt tăgăduite și aruncate în spinarea polițiștilor, cari — o știe foarte bine și d. ION VASILESCU-HUGO — nu se poartă nici odată aspru cu ovreii înzestrați cu rude sus puse și cu ceva conturi modeste pe la bănci.

DATORIA REPREZENTANȚILOR AUTORITAȚII ROMANE

In fața acestei situații, datoria acelora ce reprezintă acolo flamurile sacre ale Autorității de Stat național românesc și ale Justiției umane și creștine, au o triplă și implacabilă datorie:

Să demaște cu demnitate și să reprime cu energie, orice încercare a bandiților de a intimida juriul sau de a-l induce în eroare prin divagații stupide sau scelerate, Și mai ales să nu mai lase nici o clipă ca prestigiul și autoritatea anchetatorilor să fie puse în discuție la fiecare pas de către acești infami potlogari, aparținând — cum e cazul familiilor *Bereșteanu* și *Bacalu* — unor veritabile dinastii de incendiatori cu asigurările puse în prealabil la punct.

Să lămurească pe jurați până în cele mai mici amănunte, rugând la nevoie și pe d. jude instructor OPRESCU să vină și să arate în ce condiții i-a prins pe incendiatori și cum a ajuns să stabilească vina fiecăruia în parte. Iar noi credem că, în interesul suprem al justiției, a cărui slujitor eminent este, d-sa nu va refuza să facă acest gest de înaltă deferență față de adevăr și de dreptate.

Să se străduiască din răsputeri, făcând apel la conștiința și la onoarea Țării creștine dacă va fi necesar, ca să nu se mai întâmple ce s'a întâmplat în primul proces Pipergall. GREȘALA CARE A AVUT DREPT CONSECINȚA SAVÂRȘIREA UNEI NOUI SERII DE CRIME INGROZITOARE, cari toate se răsfrâng asupra celora ce-au dat din nou drumul criminalului în Societate.

IN CEEA CE NE PRIVEȘTE, NOI NE VOM ȘTI FACE DATORIA PÂNĂ LA CAPĂT.

ADRIAN BALTAG

Bestiala faptă a lui Haimovici

Depozitarul ziarelor românești din Pașcani bătut crunt de un jidov

Românii din Pașcani sunt indignați de îndrăsneala jidovului HAIMOVICI, depozitarul ziarelor care au lovit pe d. VASILIU, depozitarul ziarelor românești.

Deși d. VASILIU s'a ales cu răni grave, autoritățile din Pașcani n'au luat nici o măsură.

Cerem să se ordone anchetarea cazului și arestarea jidovului agresor.

Bestiala faptă a ovreiului HAIMOVICI trebue sancționată neîntârziat, fiindcă a îndrăsnit să lovească pe un fost ofițer român, care a luptat pe front, pentru făurirea României Mari.

Așteptăm.

Cărdășia Operei Române cu agenția ovreiască Jean Feder

Un scandalos monopol al spectacolelor Capitalei

Agenția teatrală ovreiască Jean Feder, s'a grăbit, încă dela apariția primelor numere ale ziarului nostru, să ne trimită spre publicare inserțiuni tarifare, socotind, desigur, că în felul acesta ne va câștiga prietenia și deci și tăcerea de care, mai ales, are multă nevoie.

Ovreii de acolo s'au înșelat amarnic însă, «Buna Vestire» nu poate sta cu fața către această specie de oameni cari, față de toată lumea și de ei înșiși chiar, repugnă.

Deci încercarea de înduplecare a federilor n'a reușit decât să ne revolte.

Așa dar ceiace nu dorea Feder să se întâmple, din nefericire pentru el, se întâmplă totuși: iată-ne porniți să-l înșfăcăm de guler și să-l scoatem din brațele ospitaliere ale direcțiunii Operei Române, cu concursul căreia a ajuns astăzi să monopolizeze toate spectacolele de seamă ale Capitalei.

Mai întâi agenția Jean Feder are concesiunea exclusivă a vânzării biletelor Operei Române. Cum face această vânzare o știe toată lumea. Ca să cumperi un bilet de Operă, trebuie să faci coadă ceasuri întregi în fața dughenei insalubre din Calea Victoriei.

Mai apoi, Opera Română, care nu închiriază sala organizatorilor români decât în condițiuni oneroase, dă lui Jean Feder, pentru câteva mii de lei numai, oricând acesta are poftă, sala, decorurile și orchestra, ajutându-i astfel să se îmbogățească individul pe spinarea iubitorilor de artă din Capitala noastră.

Cât câștigă ovreiul depe urma fiecărui spectacol și cât pierde Opera Română în acelaș timp, vom relata cu preciziune.

Până atunci, în numele spectatorilor cari sunt lăsați la discrețiunea lui Feder și în numele artiștilor și organizatorilor români cari se văd umiliți de această scandaloasă părtinire pe care o face Opera Română, cerem directorului general al teatrelor să ia măsurile cerute mai întâi de buna cuviință și mai apoi de interesele materiale al teatrului nostru liric, pentru ca acest scandal să înceteze.

Candidaturile partidului național-creștin

Conducerea centrală a partidului național-creștin a fixat următoarele candidaturi pentru alegerile comunale și județene ce au fost fixate

IN TARA PENTRU ALEGERI COMUNALE ȘI JUDEȚENE

pentru 18 Aprilie, 16 Mai, 25 Iulie.

CRAIOVA. Av. Puiu Pleșia, lista No. 1; GALAȚI, av. Grigore Mihăilescu; SOROCA, dr. Costandachi; FOCȘANI, av. N. N. Negri; ARAD, av. Anastasiade; BISTRIȚA, av. Ion Seridon; CLUJ, dr. Sebastian Bornemiza; DEJ, dr. Iosif Pușcașiu, ORADEA, prof. Aurel Popa; SATU-MARE, deputat Ion Barbu; TG. MUREȘ, deputat Aurel Baciu.

Pentru alegerile județene au fost fixate următoarele candidaturi: ALBA, av. Coșuța, BACAU, deputat Gh. Urziceanu; BRAILA, av. G. Duchiade, IALOMIȚA, deputat dr. Banu; TECUCI, av. Drăgușanu. TULCEA, col. Surugiu; CAMPULUNG, deputat Huțanu; FAGARAȘ, deputat Ilie Floașiu; MARAMUREȘ, prof. Pușcă; NASAUD, deputat Leon Seridon; RADAUȚI, deputat Nichifor Robu; STOROJINEȚ, S. S. părintele Iliuț; TIMIȘTORONTAL, dr. Anton Bogdan; TURDA, prof. Mureșanu; TARNAVA, dr. Cornelia Pop.

In fruntea listei pentru alegerile comunale dela Iași, candidează d. prof. A. C. Cuza.

PENTRU JUDEȚUL ILFOV

Lista pentru alegerile județene din jud. Ilfov ce vor avea loc la 18 Aprilie are în frunte pe d. av. C. C. Brăescu.

PENTRU SECTORUL DE VERDE

Arhitect D. Enescu, av. G. Banu, prof. Șt. Dumitrescu, A. Scurtu, av. G. Marinescu, Sandu Alexandru, publicist, Ion Marinescu, Emil Georgescu, contabil, C. Postelnicu, comerciant.

SECTORUL III ALBASTRU

Prof. D. Papadopol, Av. Spiru Popovici, Murgescu G., av. H. Gavrilescu, dr. Coandă. Dr. Enacovici, Șt. Mușcă, G. Saamgiu, Pavel Suru.

SECTORUL GALBEN

Em. Pake-Protopopescu, T. Voiculescu, G. Dimitrescu, Stănculescu, Elena Odobescu, dr. Ștefan Țincu, G. Firănescu, Anton Marinescu și Romanița.

LA NEGRU candidează d. avocat Bacalogiu.

Semnul partidului de astă dată în alegeri, este «svastica» pe linia dreaptă.

Salariu familial și Salariu corporativ

Intr'una din recentele ședințe ale Marelui Consiliu al Fascismului s'a adoptat hotărârea de a se introduce reforme în viața economică a Italiei, așa fel ca să se asigure cât mai mult existența și progresul acestei minunate celule sociale care este FAMILIA.

S'a decis în speță să se organizeze SALARIUL FAMILIAL.

Trebuie să subliniem marea importanță a acestei noui direcții pe care Ducele o imprimă vieții sociale italiene, cu atât mai mult cu cât noi ne dăm seama de imensa valoare a instituțiilor și a organelor menite să înfăptuiască echilibrul și armonia socială și să asigure progresul colectiv. D. Mussolini înflăcărează pe italieni, îi face să trăiască o viață de «înaltă tensiune idealistă», dar are mare grijă să asigure mersul în această direcție *prin sisteme de organizare și prin instituțiuni mereu adaptate împrejurărilor. Fiecare fenomen al vieții colective este înregistrat în toată naturalețea lui,* raportat la mănunchiul de valori ideale pe cari trebuie să le urmărească, *și îndreptat prin organizare în tot celace reprezintă o deviație dela țelurile mari de atins pe planul național.*

Marea atenție care s'a dat problemei demografice este o dovadă: s'au făcut constatări, dar s'a avizat IMEDIAT la soluțiile cele mai eficace *(spre deosebire de biata noastră «democrație», unde datele statistice sunt gata întocmite de câțiva ani de zile, dar nu se dau publicității de rușine, dar să se mai treacă la acțiune și la reforme serioase).* — Salariul familial, *propus de tânărul ministru al educației naționale, d. Giusseppe Bottai,* face parte din aceste soluții de organizare în vederea intereselor naționale.

Se știe că în baza art. XII din «Carta del Lavoro», *salariul corporativ se bazează pe: «1. exigențele* normale de viață, 2. posibilitățile producției și 3. randamentul muncii». *Oricine înțelege imensa deosebire dintre* salariul capitalist, *care nu se formează decât prin dominația capitalului și prin înfrângerea muncitorului pe piață, ale cărui nevoi de viață îi impun angajarea în orice condițiuni, — și salariul corporativ, care se orientează după cele trei principii de mai sus, adevărate elemente de* dreptate socială și de echilibru economic.

Salariul familial adaugă al patrulea criteriu *în determinarea retribuțiunii muncii omenești. Se recunoaște și se consacră, de către fascism, MAREA IMPORTANȚA A FAMILIEI CA FACTOR DE COHEZIUNE ȘI DE PROGES COLECTIV, și deaceia s'a hotărît ca* salariile să varieze cu sarcinele familiale. — Iată cum se accentuiază că *NICI SALARIUL NU ESTE, IN ECONOMIA NOUA, UN ELEMENT CARE PRIVEȘTE NUMAI PE INDIVID, CI UN FACTOR INSEMNAT DE VALOARE SOCIALA, CARE REPREZINTA ȘI EL O MISIUNE, TOT ATAT CAT UN DREPT.*

Desigur că ideia salariului familial nu este nouă, dar noi am ținut să atragem atenția asupra importanței sale ca realizare practică. In afară de covârșitoarea lui valoare socială, instituirea salariului familial, — *care este și rămâne totuși și* un salariu corporativ, — *DOVEDEȘTE DIN NOU CA EVOLUȚIA ISTORICA TINDE SA INTAREASCA ȘI SA DEFINITIVEZE instituțiunile naturale, cum este familia, ȘI NICI DECUM SA LE INLATURE CU ACEA BESTIALA NEBUNIE CU CARE DARIMA COMUNIȘTII.*

P. St. Creștinu

Anchetele Noastre

Muncă și Asigurări
Dar sănătatea muncitorilor?

Comanda de cărți-chitanțe trebuește micșorată; iar oferta exagerată a furnizorilor respinsă

In articolul apărut Sâmbătă, în ziarul nostru, arătam sistemul defectuos al încasărilor, provenite din cotizațiile membrilor asigurați.

Accentuam în acelaș articol, că însuși direcția generală a Casei Centrale a fost sesizată de acest lucru, luând dispoziție să se studieze un nou model, care să înlăture defectele constatate.

In cursul lunei Martie a. c. stabilindu-se un model, s'a ținut o licitație restrânsă, când casele furnizoare au cerut pentru executarea modelului, de fiecare bucată suma de zece lei.

Raportându-ne la prețul de confecționare din ex. 1934-36, când s'au executat cu circa patru lei bucata, credem că această enormă diferență este pe lângă exagerată, dar și nejustificată,

PENTRUCE 16 MILIOANE?

Ar urma să se plătească pentru tipărirea celor un milion șase sute de mii bucăți, suma de 16 milioane lei.

Acest preț urcat este justificat de casele furnizoare, prin scumpetea ambalajului exterior (carton străin) și prin adăugirea unor foi volante, care să formeze fișa medicală a asiguratului — adăugându-se în aceiași carte și diferite sfaturi și îndrumări pentru asigurați.

Un «ceaslov», întreg în mâna muncitorilor MINERI, FORESTIERI și PETROLIFERI, — cartea de asigurare fiind un obiect de lux prin ambalajul exterior.

Acceptarea acestui preț exagerat, desigur că va micșora venitul din vânzarea acestor valori, considerat un post important în bugetul Casei Centrale, pentru sănătatea muncitorilor.

Pe baza lucrărilor prezentate adunărei generale, vom susține că nu este necesar a se confecționa această cantitate.

Intr'adevăr, direcția contabilității ne prezintă următorul tablou:

Ex. bugetar	No. asig. buget	Timbre de viză	Carnete vând.
1934/935	718.480	—	1.148.659
1935/936	803.560	617.099	482.062
1936/937	1.674.414	1.316.778	470.506

Din acest tablou se constată:

1. — In anul 1934/935, au fost 718.480 asigurați bugetari și 430.179 lucrători flotanți și sezonieri.

2. — In anul 1935/936 și-au valorificat carnetele de asigurare din ex. 1934/935, un număr de 617.099 și au intrat în câmpul muncii un număr de 482.062 de lucrători.

3. — In anul 1936/937, numărul asiguraților bugetari crește la 1.674.414, își valorifică cărțile de asigurare din 1934/935/936 un număr de 1.316.778 lucrători și se eliberează 470.506 noi cărți chitanțe.

O INTREBARE ȘI UN RASPUNS

Prin urmare la 1 Aprilie a. c. ne găsim în fața următoarei situațiuni:

Au valorificat, cărțile de asigurare eliberate în ex. 1935/937 — valabile trei ani — adică până în anul 1939, un nou număr de 1 milion 316.778 de asigurați.

S'au eliberat 470.506, noi cărți de asigurare pentru lucrătorii intrați în câmpul muncii în ex. 1936/937 și valabile până în anul 1939.

Rămâne o întrebare: Ce se va preschimba la 1 Aprilie a. c.?

Din cele expuse ar urma să se prezinte lucrătorii noi intrați în câmpul muncii, cât și cei ce au părăsit cărțile de asigurare din ex. 1935—1937, deși sunt valabile până la 1939, plătindu-se timbrul de viză.

Constatându-se din referatul direcției contabilității că în fiecare an se vând circa cinci sute mii cărți de asigurare, ținând seamă că la 1 Aprilie a. c. se vor valorifica prin timbrul de viză, circa șase sute mii bucăți — conform anilor precedenți — NU AR FI NECESAR SA SE TIPAREASCA MAI MULT DE OPT SUTE MII BUCAȚI.

La această cantitate putem adăuga și depozitul Casei Centrale cât și cele aflate la Casele de asigurări din întreaga țară.

Deci, în total un milion, care repartizate celor 32 Case de asigurări, ar reveni de fiecare casă, circa 30 mii bucăți.

Socotind contribuția anuală medie a fiecăruj asigurat lei una mie și raportându-se la încasările din cotizații unice, stabilite la venituri, Casele de asigurări ar avea nevoie de următoarele cantități:

București, 200 mii bucăți;
Brașov, 46 mii bucăți;
Cluj, 30 mii bucăți;
Ploești, 28 mii bucăți;
Reșița, 30 mii bucăți;
Timișoara, 40 mii bucăți.

Opt case de asigurări între 20—22 mii bucăți; iar 18 case între 9—11 mii.

Totalizând aceste sume, rezultă un număr de 760 mii cărți de asigurare vândute la sfârșitul exercițiului.

Pe de altă parte, din situația veniturilor pe ex. 1936/937, se constată că s'au vândut 479.596 cărți de asigurare.

Diferența dela 760 mii până la 479 mii se justifică prin valorificare lor, prin timbrul de viză.

COMANDA TREBUE MICȘORATA

Din alăturatele date comparative, se poate afirma că este suficientă cantitatea de un milion cărți de asigurare, la începutul anului financiar 1937.

Dar, dacă se va ține seama, că la 1 Aprilie a. c. se vor prezenta la totalizarea cotizațiilor și lucrătorii cu cărțile eliberate în 1935 și 1936, valorificate prin timbul de viză MAI ESTE NEVOIE CA SA SE TIPAREASCA UN MILION JUMATATE DE CARȚI DE ASIGURARE?

EVIDENT CA NU! Se pare, că acest lucru a determinat consiliul plenar al Casei Centrale, să nu se pronunțe asupra licitației, cât și asupra prețului exagerat.

JUSTUS

Se legiferează cartelurile

Intre legile acestui sfârșit de an bugetar, figurează și «Legea de reglementare și control al cartelurilor».

Deocamdată încă proect, nu știm dacă va căpăta investirea parlamentară, căci se vorbește de unele dârze rezistențe în lagărul vechilor liberali.

Reținem totuș din acest proect:

1. Câmpul aplicațiunii sale: cartelurile de producție și desfacere, precum și industriile monopolizante;

2. Fixarea prețurilor de către ministerul de industrie și comerț, pe baza materialului documentar prezentat de carteluri și cu avizul consultativ al «Consiliului superior al Cartelurilor».

3. Organele de control și aplicațiune: ministerul de industrie și comerț, ajutat de consiliul superior al cartelurilor. Acest consiliu, format din 10 membri, numiți prin decret regal, dă avize ministerului, care este obligat să le ceară, nu însă a le și urma (art. 16);

4. Sancțiunile, cari merg dela fixarea de prețuri maximale până la dizolvarea, printr'un jurnal al Consiliului de miniștri, a cartelului contravenient.

Fără să credem în virtutea mirifică a legilor, cari la noi vin potop spre sfârșit de guvernare și nu se aplică de nici unul din marile partide de guvernământ, ținem să facem câteva observațiuni la acest proect.

In țara noastră, marea industrie nu s'a desvoltat și nu se menține decât prin protecția Statului. Quasi monopolul acestor industrii nu este fundat atât pe forța interioară, cât pe concursul Statului.

De aci o primă observație: Statul poate influența efectiv prețurile cartelurilor sau ale marilor întreprinderi monopolizante, atunci când este îngrijorat de soarta consumatorilor, printr'o scară mobilă a taxelor vamale, fără a se mai fi obligat la tot felul de sancțiuni ineficace. S'a văzut, în privința sancțiunilor, ce rezultate a dat legea pentru protecția elementului românesc în întreprinderi. S'a plătit vreuna din ridicolele amenzi pronunțate în cauză pentru sfidarea legii?

In al doilea rând: câteva întreprinderi mari sunt incontrolabile de Stat, fie din cauza marei lor importanțe, fie a marei lor puteri. Mai ales când Statul, adică partidul guvernamental, are, cum e obiceiul, interese conexe.

Posibilitatea de control a Statului prin organele ministerului de industrie și comerț este minimă, pentru că Statul actual — organizat pe alte baze și cu altă finalitate — nu se pricepe în astfel de operațiuni sau, dacă se pricepe arareori, nu se poate mișca din cauza corupției agenților săi.

Infiintarea unui «Consiliu superior al Cartelurilor» ne amintește de un alt consiliu tot «superior», montat anul trecut, și anume «Consiliul Superior Economic». A mai auzit cineva de atunci vorbindu-se de acest doct și superior Consiliu cu aviz consultativ? Ei bine, ilustrul defunct de anul trecut constituie un instructiv precedent în înțelegerea ce așteaptă noul «Consiliu Superior».

Și insfârșit, o nedumerire: De ce se vine cu acest proect atât de important pentru economia țării și soarta consumatorilor, acum la capătul unei guvernări, care s'a anunțat cu surle și țimbale instauratoarea unei vieți ieftine, fericite-paradisiace? Oare nu pentru a se asigura o platformă în opoziția inevitabilă? Căci legea, chiar votată, nu se va mai aplica de partidul liberal, iar viitorul guvern nu va găsi de prestigiul său s'o aplice.

lor,inevip kzaitbelva er ,- eueuern

Și atunci, de ce atâta ușurință și dece «abilități» în tratatrea necazurilor noastre naționale? Prin astfel de procede se compromite Instituția legiferatoare și se surpă temeliile iluzoriei noastre democrații.

Alexandru Sever

Problema economică

Vineri 12 Martie, d. ministru Victor Bădulescu, profesor universitar, a ținut conferința sa în ciclul organizat de soc. Tinerimea Română, tratând despre «Problema Economică».

Remarcă dela început greutatea de a expune o chestiune așa de dificilă, în timpul afectat de obiceiu unei conferințe. In viața noastră economică se constată o continuă prefacere, exteriorizându-se prin: deplasarea populației agricole către viața industrială dela oraș; valoarea producției industriale care a crescut, ajungând la constatarea că în ultimii ani, industria indigenă este suficientă și în măsură să satisfacă nevoile și să prelucreze materiile prime. Asistăm la o tendință de industrializare. In unele domenii s'a ajuns chiar perfecționarea: industria alimentară, pielăria, pot satisface în întregime cerințele interne. Se pune o întrebre și anume dacă această tendință trebue să se mențină, și dacă da, atunci în ce condițiuni. Datorită crizei de acum câțiva ani, am putut obține o curățire a vieții economice de întreprinderile hibride, un proces de lichidare a datoriilor, un proces de adaptare noullor condițiuni (C.F.R.). Ca în orice țară tânără industrializarea s'a făcut cu participarea capitalului străin, care singur a rezistat. Condițiile ce se impun: Agricultura să renunțe la grâu și porumb, care sufere concurență serioasă pe piața internațională. Se pune chestiunea înlocuirei cu castanul, plantele medicinale, inul și cânepa care ar aduce țării o bogăție reală. Ce se cere industriei? Să nu se uite că industrializarea s'a făcut cu participarea consumatorului, care azi cere ca industriașul să supravegheze prețurile, măsură care ar lărgi consumul. Statul să îngrijească de un transport rapid, în așa fel orientat, ca marfa să nu ocolească, deci ca se cere a fi grabnic soluProblema funcționarilor și a dobânzilor, a făcut să absoarbă mult timp cea mai mare parte din viața politică, deci ca se cere a fi grabnic soluționată, după cum începutul s'a și produs.

Conferențiarul trece apoi la înaintași, amintind de Emil Costinescu, care a scris pagini de o adevărată antologie economică, ele rămânând în vigoare și azi.

Elocința și mai cu seamă ușurința de a expune probleme
ța de a expune probleme grele în fața unui public divers, a făcut din conferențiar părtașul afecțiunei publicului, culegând nesfârșite aplauze, pentru care d. Nae Dumitrescu, președintele societății i-a mulțumit în frumoase cuvinte

INFORMAȚIUNI

Au fost puși în retragere din oficiu, pentru limită de vârstă următorii profesori și maeștri din învățământul industrial: Paula Panaitescu dela gimnaziul de fete din Giurgiu, D. Alexandrescu - Ploești, Ion Ștefănescu-Brăila, N. Bâjescu-Roman, Petre Pop-Fălticeni, Sp. Verdescu-Porcești-Roman, D. Zevoianu-Botoșani și Radu Mavrodin-Panciu.

—

Azi, Luni 15 Martie ora 8.30, seara, are loc la sediul din str. Agricultori Nr. 11, a opta conferință a Cercului de Studii de pe lângă organizația Circ. 16 „Frontul Românesc".

Va vorbi d. Jean S. Uică, despre: „Cuvântul românesc ca flacără a naționalismului".

—

Ministerul educației naționale a făcut cunoscut școalelor secundare că în privința lucrărilor de încheerea anului școlar a hotărît să se aplice dispozițiile art. 139 și următorii din regulamentul de funcționare a școalelor secundare. Elevii cari au media trei la o materie, nu pot fi lăsați repetenți, ci numai corijenți.

—

Asociația profesorilor de limba română va ține ședința astăzi Luni orele 18½ la sediul cercului București (Str. Elie Radu 6).

—

Proectul de statut al funcționarilor publici și proectul pentru apărarea patrimoniului public, vor veni astăzi în discuția comisiilor Camerii.

Astăzi vine din nou spre judecare în fața secției II a consiliului de războiu a corpului II armată, procesul de fals și abuz de încredere al locotenentului Vodă Timoceanu.

Procesul va dura câteva zile întrucât este de audiat o serie de numeroși martori.

Un nou sistem de frustare a B.N.R.

COSTANȚA. 14. — D. inginer Filip Vasile, membru în comisiunea pentru controlul prețurilor, ca delegat al CAPS-ului, a anunțat Banca Națională a României că doi importatori de cherestea din Siria, anume d-nii Kamas și Mallas, profitând de un contract mai vechi încheiat cu statul român pentru furnizarea de cherestea, numai pe piețele siriene, cu preț mai mic decât pe piața palestiniană, au eludat clauza trimițând cherestea și în Palestina, fără a adăuga diferența în plus de preț, care se ridică la 200—220 lei de metru cub.

Prin acest sistem, Banca Națională a fost păgubită cu câteva sute de mii de lei.

Comisiunea de prețuri, cu avizul Băncii Naționale, a hotărît să nu mai permită niciun export de cherestea în Siria, făcut de cei doi negustori, până ce nu vor depune diferența de devize rezultată din operațiile nepermise ce au făcut, prevalându-se de un contract, care nu le da dreptul de a exporta cherestea și în Palestina cu acelaș preț scăzut, ca și în Siria.

Dela Asociația întregului personal P.T.T. din România

Sâmbătă seara la orele 16,30 s'a ținut ședința consiliului Asociației sub președenția d-lui inginer Octav Costacea.

S'a luat în discuție chestiunea cea mai urgentă și anume comutarea datei avansărilor făcute în 1936 și s'au luat hotărâri importante pentru rezolvarea acestui mare deziderat.

Deasemenea s'a hotărât activarea continuă pentru perfectarea încadrărei titraților și impiegaților, aprobându-se de consiliu să se trimită mulțumiri Asociației absolvenților școalei superioare P. T. T., pentru adeziunea dată la încadrarea impiegaților.

S'au mai discutat următoarele chestiuni: lichidarea integrală a datoriilor dela Cassa de Credit; organizarea Cronicei P. T. T.; acordarea gradațiilor personalului inferior; invitarea reprezentanților celorlalte asociații P. T. T., în vederea colaborării și redactării memoriului general, precum și organizarea congresului Asociației Intregului Personal P. T. T. și a unui ciclu de conferințe în cadrul Asociației.

S'a adus la cunoștința consiliului că d. ministru al comunicațiilor, Richard Franasovici, a binevoit să ne fixeze audiență pentru ziua de Marți 16 Martie.

Ședința viitoare se va ține Sâmbătă 20 Martie a. c. în sala de consiliu a Federației salariaților publici, strada Aristide Briand 20, etaj II.

Măsuri drastice împotriva contribuabililor răi platnici din Capitală

Inspectoratul general de finanțe al Capitalei va purcede la o verificare pe întreaga Capitală, a tuturor contribuabililor în restanță cu dările.

Se va proceda cu severitate pentru ca fiscul să-și intre în drepturi, hotărându-se pentru aceasta vânzări irevocabile.

Cum sunt tratați elevii în școalele de agricultură

Ce are de spus d. ministru al agriculturii

Se știe că școlile practice de pregătire a viitorilor agronomi, sunt înzestrate din inițiativa statului, respectiv ministerul de domenii, cu un inventar agricol bogat compus din animale de muncă, de hrană, păsări, precum și uneltele agricole necesare întreținerei cât și educațiunei elevilor școalei.

Iată însă că un caz de o gravitate excepțională, adus la cunoștința ministerului, printr'un memoriu înregistrat la No. 5391 semnat de toți elevii școalei, desvăluie incuria administrativă ce domnește în unele școli de educațiune agricolă.

CE SE PETRECE LA DOBROGOSTEA

Elevii de care amintim mai sus fac parte din școala de agricultură, avicultură și sericicultură din com. Dobrogostea jud. Argeș și iată, cu cuvintele lor ce spun:

«...hrana inspiră desgust, seamănă mai curând cu lături și cu toată foamea noastră n'o putem gusta cel puțin... aceste mâncări sunt aruncate aproape toate în cazanul destinat lăturilor ce aproape le mai poate încăpea...».

Da aceste câteva rânduri pomenite dintr'un memoriu de două pagini, denunță o întreagă tragedie a unor elevi dintr'o școală de agricultură ce aparține unei țări... eminamente agricole.

CE MASURI TREBUIE SA IA MINISTERUL

In această tragică situație, în care suntem siguri, se mai află multe alte școli de această speță, în care directorii și profesorii sunt singuri vinovați, cari profită de munca cât și de toate bunurile școalei, ce au transformat-o într'un mic «pașalâc», cerem insistent ministerului de resort să ordone o severă anchetă.

Pacamb.

Știrea scufundării unui submarin italian de tancul spaniol „Campero" nu corespunde realității

CONSTANȚA. — Unele ziare s'au grăbit să înregistreze știrea că tancul petrolifer «Campero» al guvernului comunist spaniol, venit în portul nostru să încarce iarăși benzină, ar fi scufundat în apele italiene un submarin.

Căpitănia de port ne-a autorizat să dăm cea mai categorică desmințire relatărilor ziarelor, că i s'ar fi depus un raport de mare, în care comandantul tancului spaniol arăta cum a provocat ciocnirea și scufundarea submarinului italian.

Dealtfel se poate constata că cele spuse de comandant la o agenție, și nu la căpitănia de port sunt simple povești, deoarece vasul nu prezintă nici o urmă de avarie, care trebuia să se producă în timpul ciocnirii. Se știe că o cât de ușoară isbitură a unui vas de o epavă sau de un alt vas, produce îndoiri de table, desfaceri de nituri, etc. celace la tancul spaniol nu se vede.

Citiți și răspândiți

„Buna Vestire"

Maternitatea unui medic evreu din Capitală funcționează fără autorizație

Intrebăm Ministerul Sănătății asupra scandalului cu aprobările ce se dau cu toată largheța particularilor cari solicită deschideri de sanatorii.

După câte știm, organele în drept nu au nici un criteriu serios și nu opun nici o restricție solicitanților în majoritate doctori evrei.

Semnalăm un caz foarte grav. In str. Principatele Unite funcționează de mai bine de câțiva ani sanatoriul-maternitate al unui doctor evreu, secondat de soția sa. Sanatoriul acesta funcționează fără autorizația legală a ministerului Sănătății. N'are nici autorizația serviciului sanitar al Capitalei.

De ce ministerul nu aplică dispozițiunile legii?

Streini respinși de Ministerul Muncii

Ministerul muncii în urma avizului Comisiunei Migrațiunilor dat în ședința din 12 Martie 1937 a respins cererile de prelungire a termenului de ședere în țară a următorilor supuși străini: Franta Siebencischer supus cehoslovac din Iași, Nitzov Nicolov supus bulgar din București, Iuliu Macovi din Cluj, Piacentini Pietro și Colombo Angelo supuși italieni din București, Gotfried Hofler supus german din Ploești, Mauriciu Friedberg persan din București, Verdi Giovani, Piebani Pietro, Bordogna Angelo supuși italieni din Timișoara.

Funcționar capabil, român etnic cunoscând limba germană, serviciul militar satisfăcut, vârsta până la 25 ani se caută pentru provincie. Oferte cu fotografii, copii după certificate și referințe la ziar

Publicitatea românească

Acest spațiu, este permanent rezervat pentru a semnala publicului românesc, numai întreprinderile și magazinele românești și creștine din Capitală.

Prin această inițiativă voim să combatem prejudecata funestă ce persistă încă în sufletele celor mai mulți dintre industriași și comercianții creștini, în ceea ce privește folosirea presei naționaliste pentru reclama produselor lor. Comercianții și industriașii în chestiune se tem că, recurgând la serviciile ziarelor românești vor cădea victimele boicotului ovreilor.

Vrem să le dovedim că se înșeală.

Ovreii ne vor boicota cu atât mai mult și mai eficace, cu cât noi le vom arăta că ne e teamă de dânșii.

Imediat însă ce vom adopta față de ei o atitudine demnă, hotărîtă, pozitivă și la nevoe chiar agresivă, ei vor dispare din fața noastră ca o vedenie. Mai ales astăzi, când ideea naționalistă triumfătoare, îi calcă pe toți la picioarele cailor ei sirepi.

Publicitatea pe care o facem aci, este gratuită pe timp de o lună

INDUSTRIE CASNICA LEGIONARA
se primesc comenzi
Adresați: Coop. Legionară, Str. Gutenberg Nr. 3

Manufactură: «Imperial», calea Victoriei 49; Orghidan, Pânzari 16; Ilie Gr. Dumitrescu, Carol 64; Pop și Bunescu, Lipscani 4.

Uniforme: Fundănescu, Carol 66; «Magazinul nou», Georgescu-Petrescu, Carol 62.

Incălțăminte: Gh. Trestioreanu, Principatele Unite 2; «La Radu», Griviței 158; V. Vasilescu, Carol 46.

Pălării: «Vichi», Victoriei 77; «Lennța», Franklin 5; Basturescu, Brezoianu 24.

Croitori: Maria Panduru, str. Muzelor 25 (din Șerban Vodă); Teodorescu, Lipscani 57; Vlădescu Lazăr, Domnița Anastasia 23.

Menaj, porcelanuri: Ionescu, str. Academiei 21; Constantinescu, Moșilor 22.

Vopselării: Săvescu P., N. Bălcescu 13; Voicu Gh. (poleitor), Bălcescu 41.

Fabrică tâmplărie: Georgescu, calea Plevnei 224; Gh. Tais, Teiul Doamnei 38.

Fierărie: Marinescu V. Jalea, Doamnei 27; Găcian, Buzești 31; Cărnaru I. Gh., Carol 188.

Parchetari: Alexandru Bucur, b-dul L. Catargiu 47.

Atelier mecanic: Mihăescu Constantin, Cobălcescu 45.

Tipografii: «Bucovina» Gr. Alexandrescu 4; «Litera Creștină», strada Uranus 79; Georgescu Ștefan, Cavafii Vechi 19.

Fabrici de oglinzi: «Cristalul», str. Filaret 35.

Geamuri, rame: «Geamul catedralei», Moșilor 31.

ULTIMA ORA

Răspuns unor ticăloşi

Cea mai murdară dintre toate foile ovreieşti, ziarul lui Brunea, Gheller, Strominger şi Nuhăm Ştein — adică Dreptatea —reia o serie de vechi calomnii împotriva d-lui Mihail Manoilescu.

Intregei poveşti a scribilor de mai sus i se poate pune capăt, citând numai două informaţiuni care ni se comunică şi care sunt hotărîtoare.

1. Banca Bucureşti, care este obiectul campaniei deschise de Dreptatea, era administrată, în momentul când prefectura unui judeţ a făcut acolo un anumit depozit, de către d. Constantin Dimitriu fost preşedinte al Senatului, ca preşedinte, d. Gheorghe Tătărăscu actual prim ministru, ca administrator delegat, d. Mihai Popovici fost ministru de finanţe, şi alţii ca membri în consiliul de administraţie.

D. Manoilescu nu făcea parte sub nici o formă din această bancă.

2. Prin hotărârea sa din 16 Mai 1935, Inalta curte de casaţie constată:

«In ce priveşte operaţiunile de credit făcute de d. Manoilescu la Banca Bucureşti, din cercetările făcute de d. consilier raportor, rezultă că nici aceste operaţii, nu prezintă nimic ilicit, toate debitele şi creditele fiind justificate, iar în ce priveşte depozitul de 7 milioane depus la această bancă, de prefectura Romanaţi, se constată că d. Manoilescu nu a avut nici un rol în această afacere».

Dacă nici o hotărâre a Inaltei curţi de casaţie luată după îndelungate şi minuţioase cercetări, nu poate opri în loc pe nişte calomniatori ticăloşi, atunci trebuie să constatăm că toate mijloacele normale sunt epuizate faţă de dânşii.

Haşiştii din nou contra d-lui Brătianu

După restabilirea echilibrului guvernării, grupul haşist a ajuns din nou printr'o rapidă mişcare de translaţie în braţele d-lui Gh. Tătărăscu.

Pentru ilustrarea «ruperii de punte» cu bătrânii liberali, haşiştii au ţinut să facă eri o demonstraţie de simpatie nepotului d-lui preşedinte al partidului, cu ocazia discuţiei generale la proectul de reformă al învăţământului universitar şi superior.

Incidentul de eri a trimis pentru a doua oară la zero grade termometrul simpatiei haşiste pentru d. Chinu Brătianu (cum îi spunea odată directorul nostru).

Ultimele bande abisiniene se predau autorităţilor italiene

ADDIS ABEBA, 15 (Rador). — Agenţia Ştefani transmite:

In ziua de 8 Martie, generalul Cubeddu, care operează cu trupele sale în regiunea Bale, a primit o delegaţie de 10 şefi indigeni, cari au cerut să li se îngădue a face act de supunere împreună cu câteva mii de războinici şi cu familiile acestora.

Avioanele de recunoaştere au stabilit dealtfel că în mai multe centre din regiunea Bale, indigenii fluturau pânze albe, în semn de predare.

In urma răspunsului favorabil a generalului Cubeddu, la 10 Martie s'au prezentat la comandamentul italian câteva sute de indidigeni, venind din zona Ghigner. Ei au predat 200 puşti, o mitralieră şi o mare cantitate de muniţiuni.

A doua zi, un grup de zece «barambara» şi un «gramach» şefi indigeni de diferite grade, însoţiţi de vreo 800 foşti soldaţi regulaţi, aparţinând fostului centru de instrucţie al misiunii militare belgiene dela Gobe, şi de peste 1.000 bătrâni, femei şi copii, cu numeroase turme, au făcut act de supunere autorităţilor italiene, predând 15 mitraliere, câteva sute de puşti şi o mare cantitate de cartuşe.

Pe de altă parte, se anunţă că Fittauri Bahade, şeful bandelor care mai rezistau până acum răzleţ în această regiune, fuge împreună cu câteva sute de partizani din calea trupelor italiene, trăgându-se spre munţi.

Ocuparea regiunii Bale este acum fapt îndeplinit şi în curând se va păşi la organizarea religioasă şi politică a acestui ţinut.

Ambasadorul sovietic la Londra, nu e pe placul presei conservatoare

LONDRA, 15 (Rador). — Discursul ţinut Sâmbătă la Londra de ambasadorul sovietic Maiski determină ziarele conservatoare şi în deosebi pe «Daily Telegraph» şi «Morning Post» să facă o apropiere între atitudinile ambasadorului sovietic şi ambasadorului german. Cele două ziare critică cu severitate «diplomaţia de stil nou».

«Morning Post» spune în articolul său de fond: «D. von Ribentrop a lansat moda şi d. Maiski o urmează. Oricât ar fi de drepte simţimintele sovietice, exprimarea lor dela o tribună publică constitue, neîndoelnic, o inovaţiune pentru un ambasador la Curtea dela Saint James.

Tot ce putem spera este ca inovaţia să nu găsească şi alţi imitatori».

Agonia Lupilor

Sihastrul dela Athenée Palace

Cercetătorii istoriei noastre politice de mâine, fiindcă vor trebui să fie şi de aceştia, se vor opri o clipă şi asupra sinistrelor figuri pe care viaţa publică i-a suportat de două zeci şi cinci de ani, sub inerţia lipsei de reacţiune.

Istoricii se vor opri puţin asupra câtorva din tipurile cari au ilustrat prin fiinţa lor o epocă politică, dar mai ales vor diseca fenomenul prezenţei Lupilor politici din viaţa fiecărui organism.

Epoca noastră s'a manifestat — vorbim de ultimul deceniu — printr'un primat al setei şi al foamei.

Setea a existat politic, totdeauna, dar nic'odată atât de pronunţat. Dorinţa de a escalada, călcând peste mortarul oricărei etici; dorinţa de a supune bunul simţ dar mai ales buna cuviinţă.

Dar setea in politic, nu este cea mai rea dintre «virtuţile negre», cu care unii dintre oamenii politici s'au stigmatizat. Setea politică este doar o exagerare a unor necesităţi organice de manifestare şi ea se potoleşte repede dacă nu ai ajuns beţiv de aceste simţiminte.

D. Dr. N. LUPU

Foamea însă devorează totul. Este flagelul biblic care nimiceşte, încălecând zăgazurile oricărei resemnări, din partea celor despuiaţi.

Foamea provoacă revoluţii în sânul oricărui organism politic mai ales atunci când insuşi el este supus înfometării.

Iată de ce din frământările partidului naţional-ţărănesc noi am desprins din prima zi pe marii vinovaţi, care surpând o şubredă autoritate a d-lui Ion Mihalache, au năvălit înfometaţi pe turma supusă şi neştiutoare a ţărănimei româneşti.

Lupii au sfâşiat partidul risipit de patru ani în sarbede discuţii şi polemici, au sfâşiat pe rând cămăşile şi oamenii cu braţe încrucişate.

Au sfâşiat prea mult ca să mai aibă ce sfâşia şi mâine. Foamea de mâine nu mai au cu ce o potoli. Să se repeadă asupra altora este aproape imposibil, fiindcă Lupii sunt acum înconjuraţi.

Bârlogul dela «Athenée Palace», de unde în douăzeci de ani s'au repezit continuu după pradă, el insuşi fiind de tot atâţia ani o pradă de răsboi, a devenit refugiul ultimului Lup al vieţii noastre publice.

Viaţa în libertate şi de codru, se apropie de asfinţit. Acolo cei trei din haita Lupului, cu beregăţile însetate şi sfâşiaţi de foame, vor termina prin a se sfâşia între ei.

STILEX.

Dela Palat

COMUNICAT No. 9

Mareşalul Curţii Regale face cunoscut următoarele:

In dimineaţa de 14 Martie 1937 Majestatea Sa Regele a întâmpinat în gara Cotroceni pe Majestatea Sa Regina Maria a Jugoslaviei.

D: Victor Antonescu pleacă la Ankara în astă seară

D. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine însoţit de d. Creţeanu ministru plenipotenţiar, părăseşte Capitala în astă seară, plecând la Ankara în vizită oficială.

D-sa va avea la Ankara importante conferinţe cu d. Tewfik Rustu Aras, ministrul de externe al Turciei.

D. Minictru Angelescu la Varşovia

D. dr Angelescu, ministrul Educaţiei Naţionale, pleacă astă seară la Varşovia.

Din această cauză legea modificatoare a învăţământului superior, care a suferit câteva schimbări la Cameră, va fi trecută azi din nou prin Senat.

Conferinţa dela finanţe

Azi dimineaţă a avut loc la ministerul de finanţe sub preşedenţia d-lui Mircea Cancicov, conferinţa inspectorilor financiari din întreaga ţară. S'a discutat problema accelerării încasărilor şi a aşezării noilor impozite.

Mauk pionier al Panslavismului

Impăcarea dintre Sârbi şi Croaţi

Inţelegând gravitatea momentului şi absurditatea luptei interne Prinţul Regent Paul Caraghiorghevici, socotit de Croaţi şi Sârbi ca singurul care ar putea pacifica ţara şi potoli spiritele a purces la unele reforme care au dat rezultate cu mult peste cele scontate.

Astfel împotriva unei părţi din armată care cerea Croaţiei să i se aplice, statutul teritoriului cucerit, Prinţul Regent Paul nu s'a dat în lături a aduce la putere pe d. Stoiadinovici, primit şi de Sârbii democraţi şi de Croaţii Ţărănişti cu neîncredere şi indiferenţă.

Dar totuşi Regentul Paul nu s'a înşelat. După deabia doi ani de guvernare, Stoiadinovici — premierul de cauciuc — cum îl numeşte Jeftici, a putut stinge ura care de opt decenii mocnea între Sârbi şi Bulgari, ură transformată azi în cea mai desăvârşită prietenie.

Şi tot lui i se datoreşte reîncadrarea ofiţerilor Croaţi ţinuţi în grade inferioare de către oameni de mentalitatea lui Jifcovici — oameni care nemulţumind pe ofiţerii Croaţi, făcuseră din ei neîmpăcaţi duşmani ai jugoslavizmului.

Dar Ţărăniştii Croaţi a lui Macek, care după moartea lui Radici se îndepărtaseră atât de mult de «centralizmul» Belgradului pe care-l socoteau nu mai puţin decât monstruos nu sunt ei aceia care azi sunt cei mai devotaţi cetăţeni ai Jugoslaviei?

Guvernul Stoiadinovici a procedat faţă de componenţii nemulţumiţi ai Jugoslaviei, cum nu procedase, nici un guvern până atunci.

In guvernul actual a Jugoslaviei nu intră oameni fie Croaţi fie Sloveni, Bosniaci, Muntenegreni renegaţi de poporul lor ca în guvernele trecute, ci oameni care făcând chiar opoziţie în guvern sunt reprezentanţi ai voinţei generale.

Nu trebue să uităm că abatele Koroşet preşedintele partidului Sloven, s'a urcat pe fotoliul ministerului de comunicaţii, venind direct din închisoare

La fel nu putem uita că Macek, condamnat la 6 ani carceră grea pentru trădare de patrie de către guvernul Jeftici, azi se plimbă liber având toate onorurile ce le poate avea, reprezentantul unui partid naţionalist.

Azi veştile cari ne vin din Belgrad, ne aduc ştirea că Macek a plecat la Viena.

Plecarea lui e pusă în legătură cu întâlnirea proectată între el şi Ante Kărnevici conducătorul emigranţilor Croaţi.

Vesnici, Kosutici, Cărnevici, Cochici însăşi Pavelici, faimosul Pavelici, condamnaţi la moarte, se pot întoarce în ţară liberi şi nevătămaţi.

Exemplul l-au dat Şaleff, Ilieff şi Atanasoff, Doctor Tatarceff şi alţii cari revenind în Jugoslavia cu toate că aveau condamnări grele, se bucură de soare, lumină şi libertate în oraşele de unde au plecat odinioară.

Problema Croată, atât de mult trâmbiţată de către cei interesaţi, va fi în curând lichidată prin rezolvarea ei, cu toată opunerea pseudonaţionaliştilor Jugoslavi.

Generalul Queipo de Llano va purta titlul de Duce de Malaga

AVILLA, 15. — In ultima şedinţă a municipalităţii oraşului Malaga, s'a discutat modalitatea de a se exprima recunoştinţa oraşului faţă de generalul Quiepo de llano, comandantul armatelor de Sud, pentru eroismul de care a dat dovadă cu prilejul luptelor ce s'au desfăşurat la Malaga.

După lungi discuţiuni, s'a hotărît să se acorde generalului care a cucerit oraşul din mâinile guvernamentalilor, titlul de duce de Malaga.

In acest scop, — municipalitatea se va adresa guvernului din Burgos, solicitându-i aprobarea.

Şoseaua Madrid-Valencia complect ocupată de trupele g-ralului Franco

SIGUENZA, 15. — Coloanele naţionaliste din sectorul Guadalajara s'au ciocnit în cursul zilei de ieri de cel mai aprig inamic: ploaia. Unităţile mobilizate au fost literalmente imobilizate în noroaie.

Infanteriştii şi-au putut continua cu greu înaintarea spre Brihuega şi dealungul văii râului Henares. Tancurile şi artileria nu au putut însă sprijini acţiunea lor.

Pe frontul Jarama, naţionaliştii, au deslănţuit o ofensivă, respingând pe inamic pe un front de patru pilometri lungime şi trei adâncime, la Nord-Vest de Pingarron, unde s'au dat lupte înverşunate. In urma acestei înaintări, naţionaliştii controlează în mod practic şoseaua Madrid-Valencia.

„In Spania naţionalistă nu sunt unităţi de luptă ale altor ţări"

Comunicatul marelui cartier general naţionalist

SALAMANCA, 14 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Havas transmite următorul comunicat al marelui cartier general naţionalist:

Pentru a ascunde înfrângerea suferită în ultimele zile şi pentru a ridica moralul trupelor roşii, guvernamentalii au anuaţat prin posturile lor de radio că au cucerit localitatea Trijueque şi că naţionaliştii ar fi suferit pierderi extraordinare. Asemenea informaţii sunt cu desăvârşire false şi retragerea dezordonată a trupelor guvernamentale cari apără capitala este cea mai bună dovadă a victoriei noastre. Dela Algora până la Trijueque, trupele guvernamentale s'au retras cu 35 de km. Toate contraatacurile pe cari le-au încercat au fost respinse cu mari pierderi pentru inamic.

Operaţiile noastre în sectorul Guadalajara continuă şi înaintarea victorioasă este continuată, legionarii şi trupele naţionaliste întrecându-se în entuziasm.

In Spania naţionalistă nu există unităţi de luptă ale altor ţări. Nu există decât unităţi de legionari, cu mai multe formaţii compuse din străinii ce s'au înrolat de bună voie în legiunile străine. Formaţii străine există de altfel şi la guvernamentali, unde mii de străini îi sprijină în luptă».

ORA 2

Când se vor redeschide Universităţile?

Guvernul a luat hotărîrea ca redeschiderea Universităţilor să nu întârzie peste data de 20 Martie crt.

Până atunci s'au luat măsuri ca să fie promulgată legea pentru «organizarea» învăţământului superior, să fie exmatriculaţi studenţii în restanţă pe doi ani şi să fie «reorganizate» căminele şi cantinele studenţeşti.

In ceea ce priveşte căminele, s'a ajuns la concluzia ca ele să nu mai fie administrate de către studenţii înşişi ca în trecut, ci de o manieră autoritară, de către un delegat al Senatului Universitar.

Tablourile cu studenţii exmatriculaţi, vor fi afişate la secretariat peste câteva zile.

Parlamentul se va închide peste câteva zile

In urma ultimelor întrevederi pe care d. Gh. Tătărăscu, preşedintele consiliului de miniştri, le-a avut cu d. Dinu Brătianu, guvernul a hotărît ca imediat după votarea legilor cu caracter urgent şi a legii deplinelor puteri, să închidă Parlamentul.

Aceasta — spun cercurile guvernamentale — nu impietează cu nimic asupra guvernării care va continua, fără nici un serios obstacol.

Pentru necesităţile de moment ce se vor ivi, guvernul în virtutea puterilor căpătate dela Parlament, va legifera prin decrete-legi.

Consfătuirea dela d. Dinu Brătianu

Astăzi a avut loc, la d. Dinu Brătianu acasă o consfătuire, la care au luat parte d-nii: dr. Angelescu, ministrul instrucţiunii, Ştefănescu-Goangă şi Bébe Brătianu, secretarul general al partidului. S'a discutat legea privitoare a reforma învăţământului superior.

ECOURI ŞI POLEMICI

Guvernul a hotărît închiderea Parlamentului peste câteva zile, pentru a începe apoi să legifereze prin decrete legi.

Se pare însă că temeiul principal al scurtării sesiunei prelungite, ar fi teama ca să nu înceapă şi Parlamentul să-şi treacă legile lui.

Fiindcă sunt vre-o câteva în pregătire, cari nu prea plac guvernului şi nici opiniei publice.

D. Grigore Filipescu candidează în capul listei naţional-ţărăniste la alegerile comunale din sectorul I Galben.

Alegerea a fost făcută, avându-se în vedere calitatea de şef al măturătorilor dela Bacău pe vremea răsboiului.

Este în tot cazul o avansare.

Dela Bacău la Bucureşti.

Ziarele au anunţat acum două zile sinuciderea unui tânăr care la cercetarea actelor i s'a găsit cartea de membru al partidului naţional-ţărănist.

Procesele de conştiinţă au început. Aşteptăm acum pe alţii.

TOBRUK, 15 (Rador). — D. Mussolini a sosit aseară la Benghasi.

La începutul nopţii, populaţia indigenă şi italiană a organizat o retragere cu torţe prin faţa palatului guvernamental, aclamând pe d. Mussolini, care a apărut în balcon pentru a admira spectacolul şi a răspunde la salutul entusiast al mulţimei.

TRIPOLI, 15 (Rador). — Pe bordul vaporului «Citta di Tunisi» au sosit azi d-nii Benni, ministrul comunicaţiilor, Thaon de Revel, ministrul finanţelor şi alţi reprezentanţi ai autorităţilor italiene, precum şi mai mulţi delegaţi francezi şi germani cari vor asista la inaugurarea Târgului din Tripoli.

VARŞOVIA 14 (Rador). — «Tabăra uniunii naţionale», a cărei formare a fost anunţată la 21 Februarie de colonelul Adam Koc, a convocat pentru azi peste 800 de delegaţi ai organizaţiilor rurale. Şeful grupării a luat cuvântul cu acest prilej, declarând că Tabăra urmăreşte să uşureze absorbirea de către oraşe a excedentului populaţiei rurale.

D. Al. Vaida Voevod preşedintele «Frontului Românesc» va sosi în cursul acestei săptămâni în Capitală. D-sa va avea importante consfătuiri cu fruntaşii «Frontului Românesc».

Astăzi la ora 9 dimineaţa s'a întrunit consiliul medical al O. E. T. R.-lui la sediul din calea Victoriei.

S'au discutat chestiuni în legătură cu organizarea şi controlul medical al centrelor străjereşti din ţară.

Discordii intestine la Valencia

LONDRA, 15 (Rador). — «Daily Mail» anunţă că la Valencia criza de guvern este pe punctul de a isbucni.

După informaţii oficiale, ambasadorul Spaniei roşii la Paris a plecat pe neaşteptate la Valencia.

Ziarul mai arată că după informaţiile sale situaţia dela Valencia se aseamănă cu acea dela Barcelona. Anarchiştii urmăresc răsturnarea lui Largo Caballero şi înlocuirea lui prin actualul ministru de justiţie Garcia Oliver. Un alt grup, «sub influenţa directă a Moscovei», ar vrea deasemeni să înlăture pe Largo Caballero, pentru a institui un guvern având în frunte pe marxistul Negrin.

Intre anarchişti şi partizanii actualului guvern s'au şi produs numeroase încăierări sângeroase şi se pare că au căzut chiar mai mulţi morţi.

Ministrul Cubei asasinat la Madrid

SAINT JEAN DE LUZ 15 (Rador). — Agenţia Stefani află că ministrul plenipotenţiar al Cubei la Madrid, Manuel Pichardo, a fost găsit mort în apropiere de legaţie.

Imprejurările în care s'a produs moartea ministrului sunt învăluite în mister.

Se ştie că în legaţia Cubei se adăpostiseră de curând mai mulţi refugiaţi spanioli şi că Manuel Pichardo reuşise, cu ajutorul ambasadei argentiniene, să salveze pe aceşti refugiaţi de răsbunarea guvernamentală.

Arestări senzaţionale în Elveţia

ZUERICH 15 (Rador). — Poliţia a arestat pe avocatul Rosenblum, originar din ţările baltice, implicat într'o senzaţională afacere de trafic cu arme în favoarea Spaniei roşii.

Se pare că este vorba de un scandal de proporţiile cele mai mari, din câte s'au descoperit până acum în marginea războiului civil din Spania.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU». STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68. Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE